

တနင်္သာရီစာပေ

မအိ
သန်းမြင့်အောင်
မိချမ်းဝေ
နှင်းဝေငြိမ်း
ဒေါက်တာလမင်း

အရောင်ခြယ်ကကြိုးနဲ့ မြချစ်သူနာရီ

ခေတ်ပြိုင်ဝတ္ထုလတ်များ

မအိ
ခွာသံတို့၏
မကျေ

ခွာသံတို့ ၏ ကကြိုး

(၁)

ခန္ဓာဗေဒဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာကျော်ဇောတစ်ယောက် ဆေးထိုးအပ်ကိုင်ထားတဲ့ လက်ဟာ တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေပါတယ်။ မျက်နှာမှာ လည်း အဆီတွေပြန်နေပြီး နဖူးမှာ လည်း ဇောချွေးသီးချွေး ပေါက်တွေ သီးနေပါတယ်။ ပါဝါမျက်မှန်ထူထူကြီးအောက်က မျက်လုံး အစုံဟာလည်း နဂိုထက် ပြူးကျယ်နေပါတယ်။ မတ်တတ်ရပ်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာလည်း ရှေ့ကိုကိုင်လိုက်တော့ မယောင်၊ နောက်ကို မတ်သွားတော့ မယောင်နဲ့ အနည်းငယ် လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ အဲဒီအတိုင်းကြီး ရပ်နေတာ အချိန်ဘယ်လောက်ကြာသွားပြီလဲဆိုတာကို သူ သတိမထားမိပါဘူး။ ခြေထောက်တွေက ညောင်းတောင့်ပြီး ခါးတွေကပါ နာလာတဲ့ အခါမှာ တော့ ရပ်နေတဲ့ ပုံစံကို အနည်းငယ် ပြောင်းလိုက်ပါကွယ်။ ခုတင်ပေါ်မှာ တော့ ဒေါ်မြနှင်းဆီတစ်ယောက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေလျက်ပါ။

ခဏအကြာမှာ တော့ သက်ပြင်းချသံနဲ့ အတူ အံကို တင်းတင်းကြိတ်လိုက်ပါတယ်။ မျက်လုံးအစုံဟာ သရဲတစ္ဆေတစ်ကောင်အလား ဝင်းဝင်းတောက်နေပါတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ရှေ့ကို ခြေတစ်လှမ်း အသာရွှေ့ပြီး ကိုယ်ကို ကိုင်းငုံ့လိုက်ပါတယ်။ ဒေါ်မြနှင်းဆီရဲ့ လက်မောင်းဖျားကို အ

သာဆုပ်ညစ်လိုက်တဲ့ အခါမှာ သွေးပြန်ကြောတစ်ချောင်းဟာ ထင်ထင်ရှားရှားပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီ သွေးကြောထဲကို ဆေးထိုးအပ်အဖျား နှစ်စိုက်ထိုးသွင်းရင်း ဆေးထိုးပြန်ကို အသာအယာပဲ ဖိနှိပ်ချလိုက်ပါတယ်။ ဆေးထိုးပြန်ထဲက ခရမ်းရောင်ဆေးရည်တွေဟာ ဆယ်စက္ကန့် မပြည့်ခင် မှာ သွေးကြောထဲကို အားလုံးရောက်ရှိသွားပါပြီ။ အိပ်ဆေးရဲ့ သတ္တိကြောင့် ဒေါ်မြနှင်းဆီတစ်ယောက် နည်းနည်းလေးမှ လှုပ်ရှားမလာခဲ့ပါဘူး။

ဒေါက်တာကျော်ဇောဟာ လေးလံနေတဲ့ ဝန်ထုပ်ကြီးတစ်ခုကို ပစ်ချလိုက်ရသလို ပေါ့ပါးသွားတဲ့ အမူအရာနဲ့ ဆေးထိုးအပ်ထိပ်ကို အဖုံးစွပ်ကလေး ပြန်စွပ်လိုက်ပြီး ဆေးအိတ်ထဲက ကွင်းတစ်ခုထဲကို ဆေးထိုးပြန်တန်းလန်းနဲ့ ထိုးထည့် သိမ်းဆည်းလိုက်ပါတယ်။ နောက် ဒေါ်မြနှင်းဆီရဲ့ ရောဂါမှတ်တမ်းတွေကို လှန်လှောကြည့်ရှုပြီး သက်ပြင်းတစ်ခုကို မသိမသာချလိုက်ပါတယ်။ ပြီးသွားပါပြီ။ အားလုံးပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။ နောက်ခုနှစ်ရက်လောက်နေရင် ဒေါ်မြနှင်းဆီတစ်ယောက် ရိုးသားစွာ သေဆုံးသွားကြောင်း သက်သေခံလက်မှတ် Dead Certificate ထွက်လာပါလိမ့်မယ်။ လောလောဆယ် ဒေါ်မြနှင်းဆီကို ဆေးရုံပို့ဖို့ ဖုန်းနံပါတ်တစ်ခုကို တစ်လုံးချင်း နှိပ်လိုက်ပါတယ်။

(၂)

“မြလေးရယ်..မြလေးအတွက် ကိုကို အကောင်းဆုံး လုပ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ရှေ့ဆက်ရမယ့် ခရီးမှာ ကိုကိုတစ်ယောက်တည်းပေါ့။ ဟင်္တအင်း..ကိုကို တစ်ယောက်တည်း ချီတက်နေရတာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ ဒီအင်းလျားကန်ကြီးဟာ ဟိုးလွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကအတိုင်း ဘာမှ မပြောင်း

လဲ သစ္စာကြီးဆဲပဲ မြလေး။ ဟိုသစ်ပင်လေးအောက်မှာ မြလေးနဲ့ ကိုကိုနဲ့ ထိုင်နေကျလေ မြလေးရဲ့ ။ ကိုကိုရဲ့ မေတ္တာတွေဟာ ဒီအင်းလျားကန်ကြီးလိုပဲ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ မြလေးကို ချစ်သွားပါ့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိအတိုင်း မြလေးနဲ့ ပတ်သက်လာသမျှ ကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်းတွေကို ကိုကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ ခံယူခဲ့တာ မြလေးအသိပါ။ အို..ပြောရမယ်ဆိုရင် ကိုကိုဘဝမှာ ကောင်းခြင်းတွေက နည်းနည်း၊ ဆိုးခြင်းတွေဟာ များ ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒီမှာ မြလေး ဒီဥစ္စာဟာ မြလေးအတွက် ကိုကို နောက်ဆုံးပေးခဲ့တဲ့ နှစ်သစ်ကူး လက်ဆောင် အကြွင်းအကျန်။ ဒါကို ဒီအင်းလျားကန်ကြီးထဲမှာ ပဲ ထာဝရ မြှုပ်နှံထားလိုကတော့မယ် မြလေး။ ကိုကိုရဲ့ သစ္စာတရား၊ မေတ္တာတရားတွေကို ဒီအင်းလျားကန်ကြီးက အမြဲ သက်သေပြနေမှာ ပါ..”

ဦးကျော်ဇောဟာ ခဲချောင်း ကပ်ချည်ထားတဲ့ ဆေးထိုးပြွန်ကို အိတ်ထဲက ထုတ်ယူပြီး အင်းလျားကန်ထဲကို ပစ်ချလိုက်ပါတယ်။

“အဲဒီနေရာဟာ ရေအနက် ပေတစ်ရာကျော် ရှိပြီး အင်းလျားကန်တစ်ခုလုံးရဲ့ အနက်ဆုံးနေရာလေ မြလေးရဲ့ ။ ကိုကိုရဲ့ လက်ဆောင်ဟာ အဲဒီမှာ ထာဝရ ရှိနေလိမ့်မယ်။ ”

ဦးကျော်ဇောတစ်ယောက် ဒိုက်သရိုက်ရှင်းတဲ့ လှေတစ်စင်း ကျွန်းဆွယ်အကွယ်ကနေ ရုတ်တရက် ထွက်လာတာကို တွေ့လိုက်တော့ မျက်လုံးပြူးသွားပါတယ်။ လှေပေါ်က ဦးထုပ် ဆောင်းထားတဲ့ လူဟာ ဦးကျော်ဇောကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။ “ငါ့ရဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို ဒီလူတွေ့သွားသလား” ဆိုပြီး ဦးကျော်ဇော တွေ့တွေ့ဝေဝေ ဖြစ်သွားပါတယ် ။ ဒီအချိန်တွေပဲ လှေကလေးဟာ ကန်အလယ်ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ရွေ့သွားပါတော့တယ်။

ဦးကျော်ဇောဟာ သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး အိတ်ဆောင်ထဲက မြနွန်းဆီရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ထုတ်ယူလိုက်ပါတယ်။

ကိုကို သတိရသေးတယ် မြလေးရယ်။ ကိုကိုတို့ ဆေးကျောင်းသားတွေ အီကို ဖရက်ရှာဝဲလ်ကမ်း လုပ်တဲ့ နေ့ရှိရင် မပျက်မကွက် လာပြီး အားပေးကြတာလေ။ နောက်ပြီး အလှပဂေး အီကိုကွင်းကို ရွေးကြ၊ ပြီးရင် မိတ်ဆက်ကြနဲ့ အလုပ်တွေကို ရှုပ်နေတာပါပဲ။ မြလေးက အီကိုကွင်းဖြစ်လို့ ကိုကိုက ရွေးကြိုက်ခဲ့တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖရက်ရှာဝဲလ်ကမ်း မလုပ်ခင်မှာ ဘဲ မြလေးနဲ့ ကိုကိုနဲ့ သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့တာပါနော်။ အဲဒီကတည်းက စပြီး ကိုကို အရူးအမူး စွဲလမ်းခဲ့ရတာလေ။ နှစ်တိုင်း သဘောထား ကွဲပြားခဲ့ရတဲ့ အီကိုကွင်း ရွေးချယ်ပွဲဟာ ဒီနှစ်မှာ တော့ မြလေးကိုပဲ အားလုံး အသိအမှတ်ပြုကြတော့ ကိုကိုမှာ ဝမ်းသာလိုက်ရတာ။ ဒါပေမဲ့လည်း တစ်ဆတ်တည်းမှာ ပဲ ကိုကို စိုးရိမ် ထိတ်လန့်ခဲ့ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ မြလေးရဲ့ ဘေးမှာ အင်မတန်လှတဲ့ လိပ်ပြာလေးတွေ ဝိုင်းနေတော့မှာ ။ ကိုကိုက ဒုတိယနှစ် ဆေးကျောင်းသားဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်တစ်ခုက လွဲလို့ အခြား ဘာမှ မရှိတဲ့ တောသားလေး။

သိပ်ချောပြီး သိပ်ချမ်းသာလွန်းတဲ့ မြလေးကို ချစ်ရတာ အိပ်မပျော်နိုင်တဲ့ ညပေါင်းများစွာကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ပူလောင်လှတဲ့ မီးခဲကြီးကို ကိုင်ထားရသလိုပါပဲ။ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ မီးနီတွေဟာ ခေါင်းထဲကို အမြဲတမ်း ဝင်မွေ့နေတယ်။

“ကိုကို သိပ်စိုးရိမ်တာပဲ မြလေးရယ်”

“ဘာကို စိုးရိမ်တာလဲ ကိုကိုရဲ့ ”

“မြလေးရဲ့ မိဘတွေက ဘယ်လိုမှ သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး ”

“အမလေး...ကိုကိုလို ဥပမိရုပ် ကောင်းကောင်း ဆရာဝန်လောင်းကို

သဘောမတူနိုင်တဲ့ ယောက္ခမလောင်း မရှိနိုင်ပါဘူး”

“မဟုတ်သေးဘူး မြလေး...ကိုကိုမှာ ပြောစရာဆိုလို့ အဲဒီ ဆေးကျောင်းသားဆိုတာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ တောသား ငမဲ့၊ မိဘတွေက လည်း ဘာဂုဏ်ပုဒ်မှ မရှိ”

“တော်ပါတော့ ကိုကိုရယ်။ မြလေးက အဓိကပါ။ မြလေးရဲ့ သစ္စာကို ကိုကို မယုံသလိုဘဲ”

“ကဲ...အဲဒါဆိုရင် ဒီနှစ် မြလေး ကျောင်းပြီးပြီ။ ကိုကိုတို့ လက်ထပ်ကြရအောင်။ မြလေးရဲ့ မိဘတွေကို ဖွင့်ပြောလိုက်ပေတော့”

“အိုး...ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ။ လောလှချည်လား ဆရာကြီးရဲ့ ။ ကိုကို ဟောက်စ်တစ်နှစ်ဆင်းပြီးသွားမှ အိမ်ကို ဖွင့်ပြောမယ်လို့ မြလေး ကတိ ပေးထားတယ်လေ..”

“ကိုကို မြလေးကို လေးနှစ်ကျော် စောင့်ခဲ့ရတာကို ထည့်စဉ်းစားပေး ပါဦး မြလေးရယ်”

“အဲဒီ လေးနှစ်လုံးလုံး မြလေးက သစ္စာရှိခဲ့တာကိုရော ကိုကို ထည့်မ စဉ်းစားတော့ဘူးလား”

“ကိုကို စိတ်ထဲမယ် မြလေး ကျောင်းပြီးသွားတဲ့ နောက် ဝေးသွားကြ တော့မယ်လို့ စိုးရိမ်ပူပန်နေမိတယ် မြလေးရယ်။ မြလေးရဲ့ မိဘတွေက သိပ်ချမ်းသာရုံတင် မကဘူး။ တိုင်းသိ ပြည်သိ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ”

“ကိုကို ပြောနေပုံတွေဟာ မြလေးရဲ့ သစ္စာတရားကို စော်ကားနေသ လိုပဲ။ နားလည်မှု မရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်သာ ဆိုရင် ကိုကို ခက်မယ်။ ကဲပါ ကိုကိုရယ်...နောက် အလွန်ဆုံး စောင့်ရလှ နှစ်နှစ်ပေါ့။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ မြလေး လက်ထပ်မယ့်သူဟာ ကိုကိုပါ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့

မှ မလွဲစေရဘူး။ ကိုကို စိတ်ချ”

မြလေးဟာ သိပ်ကို ကတိတည်လွန်းတဲ့ မိန်းမပါ။ ကိုကိုတောင် ဩချယူရပါတယ်။ ကိုကို ဟောက်စ်ဆင်းလို့ တစ်နှစ်ပြည့်တဲ့ နေ့မှာ ပဲ မြလေးက အိမ်ကို ဖွင့်ပြော။ ယောက္ခမလောင်းကြီးတွေက ကိုကိုကို ခေါ်တွေ့၊ သဘောမတူ အပြတ်ငြင်းတော့ မြလေးက ပြတ်ပြတ်သားသား ကိုကိုနောက်ကို ခိုးရာလိုက်ခဲ့တာတွေ ကိုကို ဘယ်လိုလုပ် မေ့နိုင်မလဲ။ မိဘတွေက အမွေပြတ်ကြေညာတာကိုတောင် အပြုံးမပျက်တဲ့ မိန်းမ။ အံ့မယ်..“ကိုကိုမှာ က အရည်အချင်း အပြည့်နဲ့ ပါ။ မြလေး လုံးဝ ယုံတယ်။ တစ်နေ့နေ့ကျရင်တော့ မြလေးတို့ ဘဝ အဆင်ပြေရမှာ ပေါ့။ ကိုကို ဘာမှ စိတ်မညစ်နဲ့ နော်” ဆိုပြီး ကိုကိုကို ပြန်ပြီး နှစ်သိမ့်ခဲ့တာများ ကိုကို အံ့သြဝမ်းသာလွန်းလို့ လေ။ မြလေးကိုလည်း သနားလိုက်တာ။

ဘုရားပေးတဲ့ လက်ဆောင်။ ဟုတ်တယ်။ “မြလေးဟာ ကိုကိုအတွက် ဘုရားပေးတဲ့ လက်ဆောင်” ဟု တဖွဖွရေရွတ်ရင်း ဦးကျော်ဇော ထိုင်ခုံက ထလိုက်ပါတယ်။ အင်းလျားကန်ကြီးကို ကျောပေးရင်းလေးလံတဲ့ ခြေလှမ်းတွေနဲ့ လျှောက်လှမ်း လာပြီး ကားပေါ်ကို တက်ကာ ဖြည်းဖြည်းစွာ မောင်းထွက်သွားပါတော့တယ်။

(၃)

အဆက်မပြတ် မြည်နေသော လက်ကိုင်ဖုန်းကြောင့် စာတမ်းပြုစုနေသော ဦးကျော်ဇောသည် လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း ပါးစပ်မှ ဆဲဆိုရေရွတ်လိုက်သည် ။ ဦးကျော်ဇောမှာ ယခုကဲ့သို့ စာတမ်းတစ်စောင် ပြုစုနေချိန်ဆိုလျှင် မည်သည့် အနှောက်အယှက်ကိုမှ မလိုချင်သူ ဖြစ်သည် ။ ထို့နောက် သက်ပြင်းတစ်ခုကို မှုတ်ထုတ်ကာ လေးတွဲစွာဖြင့်

လက်ကိုင်ဖုန်းကို ကောင်ကိုင်ရင်း အသံပြု လိုက်လေသည် ။

“ဆရာကြီး ကျွန်တော်တို့ စိတ်မကောင်းပါဘူး ခင်ဗျာ။ ဆရာကြီးရဲ့ ဇနီး ဒေါ်မြနှင်းဆီ အခုပဲ ဆုံးသွားပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ နောက်ဆယ့်ငါးမိ နှစ်လောက် နေရင် ဆရာကြီးဆီကို ရောက်လာခဲ့ပါမယ်။ ဆရာကြီး ဘာ မှာ ဦးမလဲ”

ဒေါ်မြနှင်းဆီအား ဆေးရုံတင်လိုက်သည့် အချိန်မှ စ၍ ကိုယ်ဖိရင်ဖိ ပြုစုနေသော တပည့်ကျော် အထွေထွေရောဂါအထူးကု သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာ ခင်မောင်မြင့်ထံမှ လာသော ဖုန်းဖြစ်သည် ။

“ဒီကောင်တွေ သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ငါ့ကို လာပြီး နှစ်သိမ့်ကြမလို့ နဲ့ တူတယ်။ တော်တော် ရှုပ်တဲ့ ကောင်တွေ...”

“ဟေ့..ဟေ့..ခင်မောင်မြင့် မင်းတို့ တွေ ငါ့ဆီ ဘယ်သူမှ မလာခဲ့နဲ့ ။ ငါ့စိတ်တွေ ထွေနေတယ်။ နောက်ပြီး ငါစာတမ်း တစ်စောင်လည်း ရေး နေတယ်။ အသုဘကိစ္စအားလုံး မင်းပဲ ကြည့်စီစဉ်လိုက်။ အမြန်ဆုံး သဂြိုဟ်ဖို့ ပြင်။ မနက်ဖြန်ကျမှ မင်းတို့ အားလုံး ငါ့ဆီ လာခဲ့ကြ။ အိမ်မှာ လုပ်တဲ့ အသုဘအခမ်းအနားနဲ့ Church မှာ လုပ်မယ့်အခမ်းအနားကို မ င်းတို့ သူငယ်ချင်းတွေ အပြီးစီစဉ်ကြ။ ငါ ဘာမှ လှည့်ကြည့်မှာ မဟုတ် ဘူး ။ ရှင်းလား”

ဦးကျော်ဇောသည် ကမန်းကတန်းနှင့် ကတိပြတ်ပြောရင်း လက်ကိုင် ဖုန်းကို အပြီးပိတ် လိုက်လေသည် ။ မကြာခင်အချိန်အတွင်း ဝမ်းနည်း ပူဆွေးကြောင်းများ တစ်နေ့လုံး မနားတမ်း လက်ကိုင်ဖုန်းမှ တစ်ဆင့် နားထောင်ရတော့မည့် အရေးကို ကြိုတင် ကာကွယ် တားဆီး လိုက် လေတော့သည် ။

ကြိုတင် မျှော်လင့်ပြီးသားပါ မြလေး။ Dead or Alive တဲ့ ။ သေမ

လား..ရှင်မလား။ ကြာပြီ.. ကြာပြီ။ ကိုကိုကို စိန်ခေါ်နေတဲ့ မေးခွန်း။ ဟ
င့်အင်း...မြလေးကိုလည်း စိန်ခေါ်နေတဲ့ မေးခွန်းလေ။ အခုတော့ ကိုကို
လည်း မှန်ကန်စွာ အသက်ရှင်နိုင်ပြီ။ မြလေးလည်း ကောင်းကင်ဘုံမှာ
ပျော်မွေ့နိုင်ပြီ။ အားလုံး ဘုရားသခင်က ကောင်းချီးပေးမှာ ပါ။

ဦးကျော်ဇောသည် တစ်စုံတစ်ခုကို နှုတ်မှ တဖွဖွ ရေရွတ်ရင်း ရေခဲ
သေတ္တာဆီသို့ လျှောက်သွားကာ ရေခဲသေတ္တာထဲမှ Blue Label Whisky
အရက်ပုလင်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် ဖန်ခွက်ထဲသို့ ရေခဲ
တုံးကလေးများ အပြည့်ထည့်၍ အရက်ကို လောင်းချလိုက်သည် ။

“ဟောဒီအရက်ဟာ သိပ်သစ္စာ ရှိတာပဲ။ မြလေးကလည်း သိပ်သစ္စာ
ရှိတာပဲ။ အဲဒီတော့ ကိုကို ဟောဒီအရက်ကို သောက်ပြီး မြလေးကို
ဂုဏ်ပြုမယ်”

ဦးကျော်ဇောသည် နှုတ်မှ မြည်တမ်းရင်း ဖန်ခွက်ထဲမှ အရက်ကို တ
စ်ရှိန်ထိုး မော့သောက်ပစ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် အရက်ကို ဖန်ခွက်ထဲ
ထပ်ထည့်လိုက်ပြန်သည် ။

“မြလေးလိုပဲ ကိုကိုလည်း သစ္စာရှိခဲ့တာပဲ။ ကိုင်း..တွက်ကြည့်စမ်းပါ
ဦး မြလေးရယ်။ ကိုကို ဆရာဝန် စဖြစ်တာ အသက် နှစ်ဆယ့်သုံးနှစ်။ မြ
လေးနဲ့ ပျော်ရတာက ငါးနှစ်။ မြလေး ရူးနေတာက ဆယ်နှစ်။ နောက်ပြီး
လေဖြတ်တာက နောက်ဆယ်နှစ်။ စုစုပေါင်း နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် နည်း
သလား။ ကိုကို နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်တော် ဒုက္ခခံခဲ့တာ ကိုကိုရဲ့ သစ္စာပါ
မြလေး”

ဦးကျော်ဇောသည် ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဖန်ခွက်ထဲမှ အရက်များကို
အငမ်းမရ သောက်ချလိုက်ပြန်သည် ။ “ရယ်စရာပါပဲ မြလေးရယ် ရယ်စ
ရာပါပဲ” ဟု ပြောရင်း ဖန်ခွက်ထဲသို့ ရေခဲတုံးနှင့် အရက်များကို ထပ်ထ

ည့်လိုက်ပြန်သည်။ ။

“ကိုကိုကိုများ မြလေးရဲ့ အသိုက်အဝန်းက ယောက်ျားပိုင်းလုံးတဲ့ ။
ကိုကို တစ်သက် မမေ့နိုင်ဘူး မြလေးရယ်။ ကိုကို မမေ့နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေ
မဲ့ မြလေးရဲ့ အချစ်တွေက အဲဒါတွေ အားလုံးကို ချေဖျက်ပစ်ပေးခဲ့တယ်
။ ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ မြလေးရယ်”

“ကိုကိုကို အားနာလိုက်တာ ကိုကိုရယ်”

“ဟာ..မြလေးကလည်း လင်မယားချင်း အားနာရတယ်လို့ ”

“ဟုတ်တယ် ကိုကို။ မြလေး ကိုကိုကို အရမ်းအားနာတာပဲ။ သူတို့
တွေက ကိုကိုကို အဲဒီလို ပိုင်းပြောကြတဲ့ အတွက် မြလေး တုံ့ပြန်ရမယ်။
မြလေး ကိုကိုကို အရင်ကထက် ပိုပြီး ချစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ အ
ရင်ကထက် ပိုပြီး ဂရုစိုက်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်”

“မလိုပါဘူး မြလေးရယ်။ မြလေး ကိုကိုကို ဘယ်လောက်ချစ်တယ်
ဆိုတာ ကိုကို သိပြီးသားပဲ”

“ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုကိုရဲ့ ။ ကိုယ့်ယောက်ျားကို အဲဒီလို ပြောတာ မြ
လေး လုံးဝ မခံနိုင်ဘူး။ ကိုကိုဟာ အရည်အချင်းရှိတဲ့ ယောက်ျားတစ်
ယောက်ဆိုတာ မြလေး အသိဆုံး။ ငွေတွေ ဂုဏ်တွေကို မက်ပြီး မြလေး
ကို ယူခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကိုလည်း မြလေးပဲ အသိဆုံး။ ကိုကို စိ
တ်မပျက်ပါနဲ့ ။ နော်...နော်”

ဪ..ချစ်လိုက်ရတာ မြလေးရယ်။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ကိုကိုကို နားအ
လည်ပေးနိုင်ဆုံးဟာ မြလေးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ မြလေးဟာလေ မြ
လေး ပြောသလိုပဲ ကိုကိုကို အရိပ်တကြည့်ကြည့်နဲ့ အချစ်သည်းပြလိုက်
ပုံများ ကိုကိုကတောင် ပြန်ပြီး အားနာယူရတယ်။ လိုလေသေးမရှိ ပြီးပြ

ည့်စုံလောက်အောင် မြလေးမို့လို့ စွမ်းနိုင်ပလေ မြလေးရယ်။ ကိုကို အိပ်ရာ မဝင်ခင်မှာ ကိုကိုရဲ့ ခြေထောက်တွေကို ရေနွေးနဲ့ ဆေး၊ အိပ်ရာထဲ ရောက်ပြန်တော့လည်း တစ်ကိုယ်လုံးကို နှိပ်ပေး၊ အနမ်းတွေ ဝအောင် ပေးပြီးမှ အိပ်တတ်တဲ့ မြလေးကို ကိုကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မေ့နိုင်မလဲ။

“ဟုတ်တယ်။ မြလေးလောက် ချစ်တတ်တဲ့ မိန်းမ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်ရှိနိုင်မလဲ” ဟု ဦးကျော်ဇောသည် နှုတ်မှ ပြောရင်း အရက်ခွက်ကို မော့ချလိုက်သည် ။ ထို့နောက် တစ်ခွက် ထပ်ငဲ့ပြန်သည် ။ ထို့နောက် လက်မ 20×30 ရှိသည့် မြလေး၏ ပုံတူပန်းချီကားကြီးကို မော့ကြည့်ရင်း..

မှတ်မိသေးတယ် မြလေး။ မြလေး ကိုယ်ဝန်ကြီးနဲ့ တုန်းကလေ။ ကိုကိုဟာ သားယောက်ျားလေး လိုချင်နေတာ အရူးအမူးဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို မြလေးက သိထားတော့...

“ကိုကို ဘာလေး လိုချင်လဲ။ ယောက်ျားလေးလား။ မိန်းကလေးလား”

“ဟား...ဟား...ဟား မြလေးကလည်း သိရဲ့ သားနဲ့ ကွာ။ ယောက်ျားလေး ယောက်ျားလေး လိုချင်တယ်။ နောက်လထဲဆိုရင် အယ်လ်ထရာဆောင်း ရိုက်ကြည့်လို့ ရပြီ။ ယောက်ျားလေးပဲ ဖြစ်စေရမယ်။ ပြောလေ.ပြောလေ...”

“မြလေးဟာလေ..ကိုကိုကို သိပ်ကလိတတ်တာပဲ။ နောက်လထဲမှာ အယ်လ်ထရာဆောင်း ရိုက်ကြည့်တော့ ယောက်ျားလေးတဲ့ ။ မကျေနပ်လို့ နောက်တစ်နေရာ ထပ်ရိုက်ကြည့်ပြန်တော့လည်း ယောက်ျားလေးပဲ ။ ကဲ..မချော ဘာပြောမလဲ။ ဒါပေမဲ့ မြလေးရယ် ကိုကိုရော မြလေးရော ကံဆိုးမိုးမှောင် အကြီးအကျယ် ကျရောက်သွားခဲ့ရတယ်။ မွေးမွေးချင်းမှာ ပဲ ကလေးဟာ သေဆုံးသွားခဲ့တယ်။ လောကဓံရဲ့ ပြက်

ရယ်ပြုခြင်းကို အကြီးအကျယ် ခံစားလိုက်ရတော့တယ် မြလေး။ မြလေးရယ် ပြောစမ်းပါဦး။ ကိုကိုတို့ က ဘယ်သူ့ကိုများ ဘယ်တုန်းက မကောင်းကြံစည်ခဲ့ဖူးလို့ လဲ။ ကံကြမ္မာက ကိုကိုတို့ ကိုမှ ကွက်ပြီး လုပ်ရက်လိုက်တာ”

ဦးကျော်ဇောသည် နှုတ်မှ တဖွဖွပြောရင်း အရက်ခွက်ကို မော့သောက်လိုက်ပြန်သည် ။ ဦးကျော်ဇောတစ်ယောက် ထိုကဲ့သို့ ပြောရင်း သောက်ရင်းနှင့် ပင် မကြာခင် စားပွဲပေါ်၌ မှောက်လျက်သား အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည် ။

(၄)

ဦးကျော်ဇော အိပ်ရာမှ နိုးထလာချိန်သည် နံနက် ခြောက်နာရီ ထိုးနေပြီ ဖြစ်သည် ။ နေရောင်ခြည်များက ပြတင်းပေါက်မှ အလှအယက်တိုးဝင်နေကြသည် ဦးကျော်ဇောမှာ ဇေဝဇေဝနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု စစ်ဆေးလိုက်သည် ။ အခန်းတစ်ခန်းလုံးတွင် ဓာတ်ခွဲခန်းသုံး ဖန်ပြွန်ဖန်ချောင်းများ ၊ ဆေးရည်အရောင်အမျိုးမျိုး ထည့်ထားသော ဖန်ခွက်များ ၊ တွဲဆက် ချိတ်ဆွဲထားသော အရိုးစုများ ၊ မွေးမြူထားသော တိရစ္ဆာန်များ ၊ ရှုပ်ပွလျက်ရှိသော စာအုပ်အထူကြီးများ ၊ စာအုပ်ထူကြီးများ ထည့်ထားသော နံရံကပ်ဗီရိုကြီးများ နှင့် CNN သတင်းဖွင့်လျက် တန်းလန်းနှင့် မပိတ်မိသော ၂၉ လက်မ တီဗီတို့ ကို ဦးကျော်ဇော တစ်ခုချင်း လိုက်ကြည့်နေမိသည် ။ ထို့နောက် မနေ့က ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သည် ဆိုခြင်းကို မျက်မှောင်ကုတ်၍ စဉ်းစားနေမိသည် ။

ထိုအချိန် တိုက်ဆိုင်စွာပင် CNN သတင်းကြေညာသူက “မြန်မာနိုင်ငံမှ ခန္ဓာဗေဒဆိုင်ရာ ကမ္ဘာကျော်တော်ဝင်သမားတော်ကြီး ဒေါက်တာ

ကျော်ဇော၏ ဇနီး ယမန်နေ့ ညနေလေးနာရီက ကွယ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ သည်းခြေပျက် ရူးသွပ်သွားသည့် ဝေဒနာနှင့် လေဖြတ်သည့် ဝေဒနာတို့ ကို ဇနီးဖြစ်သူအား နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ကြာသည် အထိ ကိုယ်တိုင်ကုသခဲ့ပြီး ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် ငါးဆယ့်တစ်နှစ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ဇနီးနှင့် ပတ်သက်သော ခန္ဓာဗေဒဆိုင်ရာ စာတမ်းတစ်စောင်အားလည်း ပြုစုလျက်ရှိရာ မကြာခင်လိုင်းအတွင်း အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ သမားတော်များ ညီလာခံသို့ တင်သွင်းသွားဖွယ်ရှိကြောင်း၊ ဒေါက်တာကျော်ဇောသည် ခန္ဓာဗေဒဆိုင်ရာများ တွင် သူမတူအောင် ကျွမ်းကျင်ပြီး ၁၉၆၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် ဆေးတက္ကသိုလ်မှ M.B.B.S ဘွဲ့၊ ၁၉၆၉ တွင် လန်ဒန်တက္ကသိုလ်မှ Ph.D ဘွဲ့၊ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် မီရှိဂန်တက္ကသိုလ်မှ M.A,M.D ဘွဲ့နှင့် Fellow of OMERAD ဘွဲ့များ ဖြင့် ပါရဂူဘွဲ့ရရှိခဲ့ပြီး..

“ချီးတဲ့ မှ ပဲ အဲဒီဘွဲ့တွေ တန်းစီရွတ်ပြနေလို့ ဘာထူးမှ လဲ။ ငါရခဲ့တဲ့ ဘွဲ့တွေကို ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့တွေပါ ကုန်အောင် နင် ရွတ်မယ်ဆိုရင် နင် ပါးစပ် ညောင်းသွားလိမ့်မယ်။” ဟု ပြောဆို ရေရွတ်၍ တီဗွီကို ပိတ်ပစ် လိုက်လေသည် ။ ငါ စာတမ်းတင်ဦးမယ် ဆိုပဲ။ ဘာစာတမ်းပါလိမ့်။ ငါတောင် မသိဘူး။ သူတို့ က ဘယ်လိုသိနေပါလိမ့်။ ဟုတ်ပြီ။ မနေ့က ငါ့ဆီကို ခင်မောင်မြင့် ဖုန်းဆက်သေးတာပဲ။ ငါ စိတ်ထွေထွေနဲ့ လျှောက်ပြောလိုက်တာကို ဒီကောင် တကယ်မှတ်ပြီး CNN ကို ပြောလိုက်တာနဲ့ တူတယ်။ စာတမ်းက အခုချက်ချင်း ကောက်ရေးလို့ ရပါတယ်။ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် အသေးစိတ်မှတ်တမ်းတင်ခဲ့တာပဲ။ ဟာ..ဒါနဲ့ ငါ့ဇနီး ဆုံးပြီ ဆိုပဲ။ ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ မနေ့ကတောင် ခင်မောင်မြင့် ငါ့ဆီကို ဖုန်းဆက်သေးတာပဲ။ ငါ ရေမိုးချိုးပြီး ပြင်ဆင်မှ ဖြစ်မယ်။ ခဏနေရင် ဧည့်သည် တွေ ရောက်လာကြတော့မယ်”

ဦးကျော်ဇောသည် ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခန်းကြီးထဲမှ ထွက်၍ အောက်ထ

ပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည် ။ ထို့နောက် တိုန့်န့် ဖြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းမွှေး၊ မုတ်ဆိတ်မွှေးတို့ ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ ရေချိုးပြီး အဝတ်အစားသစ်များ လဲလှယ်ဝတ်ဆင်လိုက်သည် ။ နက်စ်တိုင် စည်းနေခိုက်တွင် နေ့စဉ်လာနေကျ သန့်ရှင်းရေးကုလားမနှစ်ဦးနှင့် မာလီကုလားတို့ ရောက်လာသဖြင့် ရီမုဒ်ကွန်ထရိုးလ်ဖြင့် ခြံတံခါး လှမ်းဖွင့်ပေးလိုက်သည် ။ ထို့နောက် အိမ်တံခါးကိုပါ ဖွင့်ပေးလိုက်သည် ။

“နင်တို့ အစ်မ မနေ့ညနေက ဆုံးသွားပြီ။ မကြာခင် အိမ်ကို ဧည့်သည်တွေ လာကြလိမ့်မယ်။ သန့်ရှင်းရေး ကောင်းကောင်း လုပ်ထား။ အမြန်ဆုံးလုပ်။ ခဏနေရင် ငါ့တပည့်တွေ ရောက်လာလိမ့်မယ်။ အခန်းပြင်ဆင်ဖို့ ဧည့်ခံဖို့ ကိစ္စတွေ သူတို့ လုပ်လိမ့်မယ်။ အိစ္စတက ခြံထဲက ပန်းတွေများများ ခူးပေးလိုက်။ ဟိုမှာ ချိတ်ထားတဲ့ နင်တို့ အစ်မ ဓာတ်ပုံကိုဖြုတ်ပြီး ဟိုစားပွဲပေါ်မှာ ထောင်ထား။ ဓာတ်ပုံရှေ့မှာ အမွှေးတိုင်၊ ပန်းအိုး၊ ဖယောင်းတိုင်ကြီးတွေ ထွန်း။ စားပွဲကို အဖြူရောင် အခင်းတစ်ခုခင်း။ အိစ္စတ ခြံထဲမှာ ကားတွေ ပါကင်ကောင်းအောင် လုပ်။ ဘလော့ဂ်မဖြစ်စေနဲ့ ။ ငါ့တပည့်တွေလာရင် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြလို့ ပြောလိုက်။ ရော့... ဒီသော့တွဲ ပေးလိုက်”

ဦးကျော်ဇောသည် သော့တွဲအား ပစ်ပေးပြီးနောက် အိပ်ခန်းတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားသည် ။ အခန်းတွင်းသို့ မရောက်မီတွင် ကုလားမတစ်ဦး၏ ငိုရှိုက်သံသဲ့သဲ့ကို တစ်စွန်းတစ်စ ကြားဖြစ်အောင် ကြားလိုက်ရလေသည် ။ ဦးကျော်ဇောသည် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့် ခုတင်ပေါ်သို့ ပစ်လှဲချလျက် မျက်လုံးကို မှီ တ်ထားလိုက်သည် ။

နံနက်ကိုးနာရီခန့်တွင် ဆယ့်လေးဧကခန့်ကျယ်သော ဦးကျော်ဇော၏ ခြံဝင်းကြီးထဲသို့ ကားအကောင်းစားကြီးများ တစ်စီးပြီးတစ်စီး ရော

ကံလာကြလေသည် ။ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်ရှိ ထင်ရှားသော
စီးပွားရေးသမားကြီးများ ၊ ထင်ရှားသော ဆရာဝန်ကြီးများ ၊ အဖွဲ့အစ
ည်းအသီးသီးမှ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ၊ ကုလသမဂ္ဂကျန်းမာရေးအဖွဲ့မှ
ပုဂ္ဂိုလ်များ ၊ သံတမန်များ ၊ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်းများမှ နိုင်ငံခြား
သားများက စိတ်မကောင်းခြင်းအမူအရာများ ပြသ၍ ဝမ်းနည်းစကား
ကို တစ်ပုံစံတည်း ပြောကြလေသည် ။ ဟိုတယ်ကြီးနှစ်ခုမှ အခမဲ့တာဝ
န်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးသော အသုဘအခမ်းအနားမှာ ဦးကျော်ဇော၏ တို
က်ကြီးထဲဝယ် လွန်စွာပင် ခံညားတင့်တယ်နေလေသည် ။

နိုင်ငံတကာရှိ မိတ်ဆွေများ နှင့် ပြည်တွင်းရှိ မိတ်ဆွေတို့ ၏ ထောင်
နှင့် ချီလျက်ရှိသော ပန်းစည်း၊ ပန်းခွေ၊ ပန်းခြင်းများမှာ ဒေါ်မြနှင့်ဆီ
ဓာတ်ပုံတင်ထားသည့် စားပွဲကိုပင် ဖုံးလွှမ်းသွားပြီး ပန်းတောင်ပို့ကြီးတ
စ်ခုကဲ့သို့ ဖြစ်နေလေသည် ။ မြင့်မြင့်မားမားနှင့် ကြီးမားခံထည်ကျယ်ဝ
န်းလှသော ဧည့်ခန်းကြီးထဲသို့ ပထမဆုံးအကြိမ်
ရောက်ဖူးကြသောသူများ လိုလိုချည်းဖြစ်နေကြသဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်
၏ စံနန်းတော်တမျှ ခံညားလှသည့် ဧည့်ခန်းကြီးကို
လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုကြရင်း အံ့ဩခြင်းကြီးစွာဖြစ်သော တီးတိုးစကားများ
ကို ဦးကျော်ဇော ကြားနေရလေသည် ။ ရှေ့လျှောက် ဤဧည့်ခန်းကြီးထဲ
တွင် အမျိုးမျိုးသော ခေါင်းစဉ်များ ဖြင့် ဧည့်ခံပွဲများကို မကြာမကြာပြု
လုပ်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း ဦးကျော်ဇော၏ စိတ်အတွင်းမှ ပြောနေလျ
က် ရှိသည်

ည ကိုးနာရီအထိ ဧည့်သည် များ မပြတ်သဖြင့် ပင်ပန်းသွားပြီဖြစ်
သော ဦးကျော်ဇောသည် အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ဝင်ကာ ဝီစကီသောက်လျ
က်ရှိရာမှ မကြာမီ အိပ်မောကျခြင်းသို့ ရောက်လေတော့သည် ။

(၅)

“မြလေး ညဉ့်နက်ပြီ။ အိပ်တော့နော်”

ကိုကျော်ဇော၏ ပြောသံကို မြနှင်းဆီ မကြားလိုက်သည့် အလား ပြတင်းပေါက်တွင် ခြေကလိန်ချိတ်လျက် စီးကရက်ဖွာနေရာမှ လှည့်ပင် မကြည့်ချေ။ ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ဘက်ရှိ ပန်းခြံထဲသို့ ငေးမြငေးနေသည်။

“မြလေး”

သည့် တစ်ခါတွင် မတော့ ကိုကျော်ဇော၏ အသံ မြင့်ခေါ်လိုက်သံကြောင့် မြနှင်းဆီ သတိပြုမိသွားပြီး ဆတ်ခနဲလှည့်ကြည့်လေသည်။

“မိုးလည်း ချုပ် လာပြီ။ အေးလည်း အေးနေပြီ။ မြလေး အိပ်တော့နော်”

မြနှင်းဆီထံမှ တုံ့ပြန်စကားသံ ထွက်မလာပါ။ ကိုကျော်ဇောအား မမြင်ဖူးသည့် သူစိမ်းတစ်ယောက်လို ကြည့်နေသည်။ ထို့နောက် ဘေးခုံပေါ်မှ ဝိစကီခွက်ကို ကောက်ယူမော့ချလိုက်ပြီး စီးကရက်ကို တစ်ဖွာ ဖွာလိုက်ကာ ခြံထဲသို့ ပြန်ငေးနေလေသည်။

မြနှင်းဆီကို တစ်ထိုင်တည်းနှင့် အပြီးပြော၍ မရကြောင်း ကိုကျော်ဇောတစ်ယောက် ကောင်းကောင်း နားလည်သည်။ ခဏအကြာတွင် ယခုလို သတိပေးသံက သူ၏ နားထဲသို့ ထပ်ရောက်သွားလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင် အိပ်ချင်သော စိတ်ကူး အလိုလိုဖြစ်ပေါ်လာမည်။ ထိုအချိန်မျိုးတွင် မှ တစ်ကြိမ်ထပ်ပြောရမည်။ ယခု တစ်နာရီခန့်တော့ စောင့်ရဦးမည်။ ကိုကျော်ဇောမှာ အင်္ဂလန်မှာ F.R.C.P ဘွဲ့နှင့် Ph.D ဘွဲ့ယူပြီးနောက် M.R.

C.P ဘွဲ့နှင့် M.A, M.D ဘွဲ့ကို ထပ်ယူရန် အပြင်းအထန်ကြိုးစားနေချိန် ဖြစ်သည်။ ။ ထိုဘွဲ့ရပြီးပါက ကမ္ဘာပေါ်တွင် အသက်အငယ်ဆုံးသော F.R. C.P,M.C.P,Ph.D, M.A, M.D ဘွဲ့ရဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်ပေတော့မည်။ အလွဲ အချော်ခံ၍ မဖြစ်။ ထိုကိစ္စက ဘဝနှင့် ချီ၍ ရင်းနှီးထားရသော ကိစ္စဖြစ် သည် ။

မွေးလျှင် မွေးချင်း သေဆုံးသွားရသော သားလေး၏ သတင်းမှာ နှစ် ရက်အတွင်း မြန်းဆီထံသို့ မည်သို့ပေါက်ကြားသွားသည် မသိ။ စိတ်ကြီးလွန်းလှပါသည် ဟု ဆိုသော မြန်းဆီမှာ သည်းခြေပျက်ကာ ရူးသွပ်သွားလေတော့သည် ။ အချိန်မှန်အိပ်၊ အချိန်မှန်စား၊ အချိန်မှန် ဆေးသောက်ရန် ကိုကျော်ဇော ပင်ပန်းကြီးစွာ ဂရုစိုက်ခဲ့ရသည် ။ သည် ကြားထဲမှာ ပင် F.R.C.P ဘွဲ့နှင့် Ph.D ဘွဲ့အတွက် အားထုတ်ခဲ့ရသည် ။ ဒီလောက်တောင် ဗျာများ နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး F. R.C.P ဘွဲ့နှင့် Ph.D ဘွဲ့ကို ယူနိုင်ခဲ့တာလဲ ဟူ၍ လူအများက သူ့ကို အံ့သြ ခဲ့ကြသည် ။

ကိုကျော်ဇော၏ အရည်အချင်းကြောင့် အင်္ဂလန်မှ NGO အဖွဲ့တစ်ခု က ပညာသင်ထောက်ပံ့ကြေးပေးသည် ။ နောက်နှစ်တွင် ကျောင်းမှ ပညာသင်ဆုပေးသည် ။ M.R.C.P ဘွဲ့၊ M.A, M.D ဘွဲ့ယူသောအခါ ပညာသင်ဆု ပေးမည်ဟု လည်း ကမ်းလှမ်းခံရသည် ။ ထိုနှစ် F.R.C.P ဘွဲ့နှင့် Ph. D ကျောင်းသားများ တွင် ကိုကျော်ဇောက ထိပ်ဆုံးမှ ဖြစ်ခဲ့သည် ပဲ။ အင်္ဂလန်သို့ သွားရောက်နေစဉ်အတွင်း မြန်းဆီအတွက် (ဒေး-နိုက်) နာစ် နှစ်ယောက် ငှားထားပေးရသည် ကပင် မနည်းမနောကုန်ခဲ့သည် ။ ယခုလည်း ငှားရပေဦးမည်။

မြန်းဆီမှာ ကိုကျော်ဇောနှင့် နှစ်ဦးတည်းရှိသည့် အချိန်တွင် သိမ်

မွေးနွဲ့ဖွယ် အသွင်ရှိသော်လည်း အိမ်သို့ ဧည့်သည် များ ရောက်လာ သည့် အခါတွင် ကျားနာတစ်ကောင်အလား အော်ဟစ်ရန်တွေ့ကာ မော င်းထုတ်ပစ်တတ်လေသည်။ သည့် အတွက် ကိုကျော်ဇောတစ်ယောက် မျက်နှာပျက်ရသည် မှာ အကြိမ်ကြိမ်ရှိလေပြီ။ ကြာသော် ထိုသတင်းကို မိတ်ဆွေတိုင်း သိရှိသွားကြပြီး အိမ်သို့ ဧည့်သည် အရောက်အပေါက် မ ရှိတော့ပေ။ မြနင်းဆီမှာ မည်သို့သော အသွေးအသားဓာတ်က တောင်း ဆိုလေသည် မသိ။ စီးကရက်နှင့် ဝီစကီကို ဝယ်ပေးထားရလေသည်။ ထိုကိစ္စကိုလည်း ကိုကျော်ဇောက သုတေသန လုပ်နေလေသည်။ စီးက ရက်နှင့် ဝီစကီပြတ်သွားလျှင် အကြီးအကျယ် ဒေါသထွက်ကာ သောင်း ကျန်းတတ်လေသည်။ စီးကရက်ကို တစ်နေ့တစ်ဘူး သောက်တတ်ပြီး ဝီစကီကို ညရောက်မှ သာ လေးပက်ခန့် သောက်သည်။

မြနင်းဆီအတွက် ဆေးလိပ်ဖိုး အရက်ဖိုးရအောင် ကိုကျော်ဇောမှာ မနည်းရှာရဖွေရလေသည်။ နံနက်မိုးလင်းပါက ဆေးရုံသို့ ပြေးရသည် ။ ညနေစောင်း ဆေးရုံမှ အပြန် ပုဂ္ဂလိက ဆေးခန်းကြီးနှစ်ခန်းတွင် ဆ က်တိုက်ထိုင်ရသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်သည် အစောဆုံး ညကိုးနာရီခွဲ ၊ ဆယ်နာရီ။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း မြနင်းဆီကို ထမင်းခူးခပ်ကျွေးရ သည်။ နေ့လယ်စာအတွက် ထမင်းခူးခပ်ကျွေးသည့် ကုလားမလေးက ညနေငါးနာရီထိုးကတည်းက ပြန်ပေပြီ။ နေ့လယ် နှစ်နာရီခန့်တွင် ဆေးသောက်ပြီး အိပ်နေတတ်သည့် မြနင်းဆီမှာ ကုလားမလေးပြန်ပြီး နောက် ညနေခြောက်နာရီခန့်တွင် အိပ်ရာမှ နိုးလာတတ်သည်။ ထိုအချိ န်မှ စ၍ အရက်ထိုင်သောက်နေသည် မှာ ကိုကျော်ဇော အိမ်ပြန်ရောက် လာချိန်တွင် ရေချိန်ကိုက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ညဘက် စာထိုင်ဖတ်ခြင်း၊ မှတ်စုထုတ်ခြင်းတို့ ကို ကိုကျော်ဇောတစ် ယောက် ညတစ်နာရီထိုးသည် အထိ လုပ်တတ်လေသည်။ မနက်ငါးနာ

ရီထိုးလျှင် အိပ်ရာမှ နိုးလေပြီ။ တစ်နေ့လျှင် လေးနာရီမျှသာ အိပ်တတ်သော ကိုကျော်ဇောအတွက် သူငယ်ချင်းများက စိတ်ပူ၍ ဝိုင်းပြောကြဖူးသည်။ သို့သော် ကိုကျော်ဇောကား နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသည့် တိုင် မည်သို့မျှ မဖြစ်။ နှာစေးချောင်းဆိုးမျှပင် မဖြစ်။ ကိုကျော်ဇော၏ ထူးခြားသော ခန္ဓာဗေဒတည်ဆောက်ပုံကို သူငယ်ချင်းများ နားလည်လက်ခံသွားလေသည်။ ။

(၆)

ဦးကျော်ဇော အိပ်ရာမှ ထလာချိန်သည် နံနက်ကိုးနာရီ ထိုးနေပေပြီ။ ညတုန်းက ဧည့်ခံပွဲသည် နေ့ကူး၍ နံနက်သုံးနာရီ ထိုးသွားခဲ့သည်။ ။ ဦးကျော်ဇော၏ အသက်ခြောက်ဆယ်ပြည့်မွေးနေ့ပွဲကို ဤတိုက်ကြီးတွင် ပင် ကျင်းပခဲ့သည်။ ။ အချိန်ယူ ဖိတ်ကြားထားသော ပွဲကြီးဖြစ်သဖြင့် ပြည်တွင်းပြည်ပ ဧည့်သည် တော်များ ထောင်နှင့် ချီ၍ တက်ရောက်ကြသော ပွဲကြီးဖြစ်သည်။ ။ လွန်ခဲ့သောလက ကမ္ဘာကျော် တက္ကသိုလ်ကြီးသုံးခုမှ ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့ သုံးဘွဲ့ကို ဆက်တိုက် ထပ်မံရရှိခဲ့သဖြင့် စုစုပေါင်း ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူဘွဲ့ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်သွားပေပြီ။ ဦးကျော်ဇော၏ ဤစံအိမ်ကြီးတွင် လည်း ဒေါ်မြနှင့်ဆီ၏ ရက်လည်၊ လလည်၊ ကွယ်လွန်ခြင်း တစ်နှစ်ပြည့်၊ နှစ်နှစ်ပြည့် စသော နှစ်စဉ်အောက်မေ့ပွဲများ ဦးကျော်ဇော၏ ငါးဆယ့်သုံးနှစ်ပြည့် မွေးနေ့၊ ငါးဆယ့်လေးနှစ်ပြည့် မွေးနေ့ စသော နှစ်စဉ်မွေးနေ့ပွဲများ ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူဘွဲ့ ရရှိခြင်းအထိမ်းအမှတ်များ ၊ နှစ်သစ်ကူးပွဲ ဘာပွဲညာပွဲ၊ ခရစ္စမတ်နေ့ ဘာနေ့ညနေ အစရှိသော ခေါင်းစဉ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ခုနှစ်နှစ်အတွင်း ဧည့်ခံပွဲပေါင်း ရာနှင့် ချီ၍ ကျင်းပဖြစ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ။

ဦးကျော်ဇောသည် အိပ်ခန်းအတွင်းမှ ထွက်ကာ မျက်နှာသစ်၊ ကိုယ်
လက်သန့်စင်လိုက်ပြီး ခြံဝတွင် ထိုင်စောင့်နေသည့် သန့်ရှင်း လျှော်ဖွပ်
ချက်ပြုတ် ကုလားမလေးနှစ်ယောက်နှင့် မာလီတို့ ကို
ရီမုဒ်ကွန်ထရိုးလ်ဖြင့် ခြံတံခါးနှင့် အိမ်တံခါးကို ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ သူ
တို့ သုံးဦးမှာ နေ့စဉ် တာဝန်ကျေစွာဖြင့် နံနက်ခုနစ်နာရီ ထိုးလျှင် ခြံဝသို့
ရောက်လာတတ်မြဲ ဖြစ်သည်။ အမှုတော်ထမ်းလာကြသည် မှာ လည်း
ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့်ပင် ရှိပေပြီ။ ဦးကျော်ဇောမှာ မည်သည့် အခါကမျှ ညအိ
ပ်ညနေ လူပိုမထားတတ်သဖြင့် ညနေငါးနာရီ ခြောက်နာရီတွင် သူတို့
အလုပ်များ ပြီးစီးပါက ပြန်သွားကြမြဲ ဖြစ်သည်။ ။
သစ္စာရှိအမှုတော်ထမ်းများ လည်း ဖြစ်၍ အယိုအဖိတ် အပျောက်အရှက်ကို
မည်သည့် အခါမှ မကြုံရ။ ဦးကျော်ဇောကလည်း လစာများ စွာ ပေးအပ်
ထားပြီး စည်းကမ်းချက်များကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ထုတ်ပြန်ထားခဲ့သ
ည်။ ။

နံနက်စာ စားသုံးပြီးသောအခါတွင် ဦးကျော်ဇောတစ်ယောက် ဓာတ်
ခွဲစမ်းသပ်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်နေလေပြီ။ ထို့နောက် သေချာစွာ သိမ်း
ဆည်းထားသော ဒေါ်မြနှင့်ဆီ၏ ရိုးတွင်းခြင်ဆီများကို ဂရုတစိုက် ထု
တ်ယူ လိုက်လေသည်။ ။ ရိုးတွင်းခြင်ဆီများကို နှစ်ပေါင်းများ စွာ သိမ်း
ဆည်းနည်းကို ယနေ့အချိန်ထိ မည်သည့် ပညာရှင်ကမျှ မသိရှိသေး။
သွေးနှင့် သုတ်သွေးတို့ မှ လွဲ၍ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သလိပ်၊ တစ်ရှူး စသည် တို့
ကို နှစ်ပေါင်းများ စွာ သိမ်းဆည်းမထားနိုင်သေးပေ။ ဦးကျော်ဇောမှာ
ဒေါ်မြနှင့်ဆီ၏ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ သလိပ်၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ အရိုးစ၊ ဆံပင်၊ ဦး
နှောက်စ၊ ကျောက်ကပ်စ အစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်ကောဠာသစလုံးကို နှစ်
ပေါင်းများ စွာ သိမ်းဆည်းထားနိုင်ခဲ့လေသည်။ ။ ဤသည် တို့ ကို စာ
တမ်းများ ပြုစု၍ တင်လိုက်ပါက ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့များ တစ်သိကြီး ထ

ပ်ရနိုင်သေးသည် ။ ဆေးပညာဆိုင်ရာ နိဘယ်ဆုပင် ရနိုင်သေးသည် သို့သော် ထိုသည် တို့ ကို ဦးကျော်ဇော စိတ်မဝင်စားတော့ပေ။

ဦးကျော်ဇော စိတ်ဝင်စားနေသည် မှာ မြန်းဆီ ဘာလို့ ရူးသွားသလဲ ။ ဒီတစ်ခုကိုသာလျှင် တိတိကျကျ စိတ်ဝင်စားသည် ။ အများ သိထား လက်ခံကြသည် မှာ သွေးနုသားနုနှင့် ရှော့ခံဖြစ်သွားခြင်း။ ထိုအချက်ကို ဦးကျော်ဇောက လက်မခံ။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည့် ကာလတစ်လျှောက်လုံး အားလုံးစစ်ဆေးခဲ့ရာတွင် ရောဂါကြီးကြီးမားမားနှင့် ဆက်စပ်သည် တို့ ဘာတစ်ခုမှ မရှိ။ ဒါဖြင့် ကလေးကရော ဘာဖြစ်လို့ ဆုံးသွားရတာလဲ။ ကိုယ်ဝန်အဆိပ်တက်ရောဂါ ရှိပါက ကလေးဆုံးပါးတတ်သည် ကို ဦးကျော်ဇောအသိ။ သို့သော် သားဦးမိခင်တစ်ရာတွင် ၁၂ ဦးခန့်သာ ကိုယ်ဝန်အဆိပ်တတ်တတ်သည် ။ ထို့အပြင် နေ့စေ့လစေ့ဆိုလျှင် တစ်ရာတွင် တစ်ရာခိုင်နှုန်းမှ သုံးရာခိုင်နှုန်းကြားထဲတွင် သာ ရှိသည် ။

ဦးကျော်ဇောမှာ တွေးရင်းတွေးရင်းနှင့် အတွေးထဲတွင် နစ်မြုပ်နေသည် ။ “ကိုယ်ဝန်အဆိပ်တက်ရောဂါ ဖြစ်ရအောင်လည်း သွေးတိုး၊ ဆီးချိုရောဂါလည်း မရှိ။ ဝလွန်းတဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်လည်း မဟုတ်။ အမြှာပူး သန္ဓေလည်း မဟုတ်။ အသက် ၂၀ အောက်နဲ့ အသက် ၃၅ နှစ် အထက်လည်း မဟုတ်။ ဒါဆိုရင် ကျောက်ကပ်ထဲ ပိုးဝင်လို့ များ လား။ ဒီကိစ္စလည်း ဖြစ်နိုင်သည် ပဲ။ ကိုယ်ဝန်ရင့်မှ သွေးတိုးရောဂါ ဖြစ်ရင်လည်း ကိုယ်ဝန်အဆိပ်တက်တတ်တာပဲ” ဟု တွေးရင်းနှင့် မှတ်တမ်းများကို လှန်လောပြန်လေသည် ။ “အင်း မြလေးက ရူးသွားပြီး နောက်နှစ်မှာ ပဲ သွေးတိုး၊ ဆီးချိုနဲ့ နှလုံးရောဂါတွေ သိသိသာသာ စပြီး ပေါ်လာတယ်။ ဒါဆိုရင် အစကတည်းက ပုံမမှန်တဲ့ သွေးတိုးရောဂါ ရှိနေတယ်လို့ ခန့်မှန်းရတော့မှာ ပဲ”

“ကဲ..အဲဒါက ထားပါတော့။ ကလေးအသေလေး မွေးတယ်ဆိုတာ မြလေးသိသွားတာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ရှုံးတဲ့ အထိ ဖြစ်သွားရတာလဲ။ ရှေ့ခံ ဖြစ်တယ်ဆိုရင်လည်း မီးယပ်နာလောက်ပဲ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့။ အာရုံကြောတွေ အားနည်းနေတယ်ဆိုရအောင်ကလည်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်တဲ့ တစ်လျှောက်လုံး ဗီတာမင်ဘီ (B)က နည်းမှ မနည်းခဲ့ဘဲ။ ဪ...မေ့နေတယ်။ မေးခိုင်းပိုင်းဝင်ရင်လည်း ကလေးက မွေးခန်းထဲမှာ ပဲ သေသွားနိုင်တာပဲ။ မြလေးကရော ဘာဖြစ်လို့ မေးခိုင်းပိုင်း မဝင်တာလဲ။ ကလေးတစ်ယောက် တည်းကွက်ပြီး ပိုင်းဝင်သွားတာတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဝင်သွားရင်လည်း ဆေးရုံမှတ်တမ်းထဲမှာ ရေးထားရမှာ ပဲ။ အခု အဲဒီအချက် မရှိဘူး။ အခြားဗိုင်းရပ်စ်ပိုးတစ်မျိုးမျိုးများ ရှိနေလို့ လား” ဟု အစရှိသဖြင့် တွေးတောကာ နေလေသည် ။

ဦးကျော်ဇောသည် ခြင်ဆီဆဲလ်များကို မိုက်ခရိုစကုပ်အောက်တွင် ထား၍ ကြည့်ရှုနေလေသည် ။ “ဟင်..ဒီဆဲလ်လေးတွေကို ကြည့်ရတာ ပုံသဏ္ဌာန် မမှန်ဘူး။ နေဦး အီလက်ထရွန် မိုက်ခရိုစကုပ်နဲ့ ကြည့်မှ ရမယ်။ ဟုတ်ပြီ။ ဆဲလ်ဖွဲ့စည်းပုံတွေက ပုံသဏ္ဌာန် မမှန်ဘဲ ရှုပ်ထွေးနေတယ်။ နောက်ပြီး ပိုကြီးထားနေတယ်။ ဒီဆဲလ်တွေကို ထပ်ပြီး ခွဲစိတ်ပစ်ရမယ်”

ထို့နောက် ဦးကျော်ဇောသည် ခြင်ဆီဆဲလ်မားကို ထပ်မံခွဲစိတ်ကာ အီလက်ထရွန် မိုက်ခရိုစကုပ်အောက်တွင် ကြည့်ရှုလိုက် စာအုပ်များကို ရှာဖွေလှန်လှောကြည့်ရှုလိုက်နှင့် နေ့ခင်းအထိ ထမင်းတစ်ခါ ထွက်စားသည် မှ အပ တစ်နေကုန် အလုပ်ရှုပ်နေလေသည် ။

ဦးကျော်ဇော ပတ်ဝန်းကျင်ကို သတိပြုမိသောအခါ မှောင်စပင် ပြုနေပေပြီ။ ကုလားမလေးများ နှင့် မာလီတို့ ပြန်သွားကြလေပြီ။ ဦးကျော်

ဇောသည် ခြံဝင်းတံခါး အိမ်တံခါးများကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဝီစကီပုလင်းကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် ကွန်ပြူတာမှ အင်တာနက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် ကွန်ပြူတာမှ လက်ခံထားသော အီးမေးလ်များကို စစ်ဆေးကြည့်ရာ ထောင်နှင့် ချီလျက်ရှိသည် ကို တွေ့ရလေသည်။ ။ ဒေါက်တာကျော်ဇော နှစ်ခြောက်ဆယ်ပြည့် မွေးနေ့ဆုမွန်လွှာများကို စကားလုံးအမျိုးမျိုးသုံးလျက် ရေးသားထားကြလေသည်။ ။

ဦးကျော်ဇောမှာ ဝီစကီကို သောက်လိုက် ပျင်းပျင်းရှိသည် နှင့် ပေးပို့လာသော အီးမေးလ်များကို ဖတ်လိုက် လုပ်နေလေသည်။ ။

“မြလေး..မြလေးကို ကိုကို သိပ်သတိရတာပဲ။ ကိုကိုရဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေဟာလည်း ပျက်သုဉ်းခဲ့တယ်။ အောင်မြင်ခဲ့တာဆိုလို့ ကိုကိုရဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါလည်း ထင်တာထက် ပိုအောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအောင်မြင်မှုရဲ့ အသီးအပွင့်တွေကို ခုနှစ်နှစ်လုံးလုံး စိတ်လွတ်ကိုလွတ် မြန်မြန်ရှက်ရှက် ခံစားပြီးခဲ့ပြီ သိပ်အနှစ်မပါလှပါဘူး။ ကြာလာတော့လည်း ပွဲစဉ်တွေဟာ တစ်ပုံစံတည်းချည်းပဲလို့ မြင်လာတယ်။ ဒီလူတွေပဲ ဒီကိုလာကြ၊ စားကြသောက်ကြ၊ ဆိုကြ ကကြ၊ ချီးမွမ်းစကားတွေ ပြောကြ၊ အတင်းစကားတွေ ပြောကြ၊ ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်တွေ လုပ်ကြနဲ့ ၊ အားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေဟာ ပုံစံတစ်မျိုးတည်း ထွက်နေကြတယ်”

“အဲဒီဧည့်ခံပွဲတွေမှာ ကိုကို ပျော်ရွှင်ခဲ့ဖူးတာလည်း အမှန်ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့လည်း မြလေးရယ် ကိုကိုဘဝဟာ မပြည့်စုံခဲ့ပါဘူး မုဆိုးဖိုကြီး ဒေါက်တာကျော်ဇောလို့ တောင် ကွယ်ရာမှာ ခေါ်နေကြသေးတာပဲ။ မြလေးမရှိတော့တဲ့ နောက်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ခံစားလာရတဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲတွေက နေ လွတ်မြောက်ခဲ့ပြီလို့ ကိုကို ယုံကြည်ခဲ့တယ်။ တကယ်လည်း လွတ်ခဲ့

ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အသက်ရှင်လျက်သား ရှိနေတဲ့ မြလေးကို ကိုကို ကြည့်ခွင့် မြင်ခွင့်မရတော့ဘူး။ အခုအချိန်ကျမှ တော့ ကိုကို နောက်ကြောင်းကို ဘယ်လိုပြန်လှည့်လို့ ရတော့မလဲ။

အခု ကိုကို ကြိုးစားနေတယ် မြလေး။ မြလေးရဲ့ သုံးဆယ့်နှစ်ကော ဌာသသော ကလပ်စည်းဆဲလ်တွေ၊ မြလေးရဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊သွေး၊သလိပ်၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ၊ DNA အားလုံးအားလုံး ကိုကိုဆီမှာ ရှိတယ်။ မြလေးကို ကိုကို အသစ်မွေးဖွားမယ်။ ကိုကို လိုချင်တဲ့ ပုံစံကို ရအောင် မျိုးဗီဇ အင်ဂျင်နီယာအတတ်ပညာတွေ အဆင့်မြင့် တစ်ရှူးဗေဒ နည်းပညာတွေနဲ့ ကိုကို တည်ဆောက်နေတယ်။ နည်းနည်းလေးပဲ လိုတော့တယ်။ မကြာခင်မှာ မြနင်းဆီဆိုတဲ့ ဖန်ပြွန် သန္ဓေသားလေးကို ကိုကို မွေးဖွားတော့မယ် အဲဒီ မြနင်းဆီဟာ မြလေးလို မရူးစေရဘူး။ မီးဖွားရင် ကလေးမသေစေရဘူး။ လေမဖြတ်စေရဘူး။ အားလုံး ကျန်းမာစွာ ဖြစ်နေရမယ်။ ဒီကိစ္စတွေကို ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကျွမ်းကျင်ဆုံးဖြစ်တဲ့ ကိုကိုမှ မလုပ်ရင် ဘယ်သူလုပ်နိုင်မလဲ။ ဖြစ်ရမှာ ပေါ့။ မကြာတော့ပါဘူး။”

ဟင်..ဒီအီးမေးလ်က ထူးခြားလှပါလား။ ပေးပို့သူက ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာအိတ်ကစ် (Dr.X) ဆိုပဲ။ နာမည်အရင်း မထည့်ဘဲ လျှို့ဝှက်နာမည် ဘာလို့ သုံးရတာလဲ။ ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာ ကျော်ဇောရဲ့ ခုနှစ်နှစ်ကြာ ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ အမှုကြီးကို အစဆွဲထုတ်မိသွားပြီ ဖြစ်တဲ့ အကြောင်း မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေးပို့လိုက်တယ် ဆိုပဲ။ မကြာခင် အပြည့်အစုံ ရုပ်လုံးဖော်နိုင်တော့မှာ ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံတကာ တော်ဝင်သမားတော်များ ညီလာခံမှာ တင်သွင်းသွားနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်ဆိုပဲ ။ ညီလာခံက အတည်ပြုလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် ဦးကျော်ဇောဟာ လူသတ်သမားအဖြစ်ကို ရောက်သွားတော့မယ်တဲ့ ။ “အရူးတွေ..အရူးတွေ.. ဒါဟာ ငါ့ကို နာမည်ဖျက်ဖို့ သက်သက်လုပ်နေတာပဲ။ ပြစ်ဒဏ်။ ဘယ်မလဲ

။ မင်းတို့ သက်သေ။ ဟား..ဟား..ဟား..ဟား..ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။ သက်သေအထောက်အထား မခိုင်လုံဘဲနဲ့ ညီလာခံကိုသွားပြီး တင်သွင်းရင် မင်းကို ငါ အသရေဖျက်မှုနဲ့ တရားပြန်ဆွဲပစ်မှာ ပေါ့ကွ။ ဟား..ဟား..ဟား...ဟား..တော်တော်ရှုံးတဲ့ ကောင်ပဲ။ နေဦး။ သူ့ရဲ့ အီးမေးလ် လိပ်စာနဲ့ ပြန်ဆဲလိုက်ရဦးမယ်။ ဟား..ဟား..ဟား..”

“ဟေ့ကောင် အိတ်ကပ်စ် (X)..ပိုင်မှ လုပ်နော်။ မပိုင်ရင် မင်းကို ထောင်ချပစ်မယ်။ ဆဲလ်တွေကို အမြန်ဆုံးသေသွားစေနိုင်တဲ့ DNA စနစ် ပြုပြင်တည်ဆောက်ပုံတွေကို မင်းသိသလား။ မသိရင် ငါ့ဆီမှာ ခုနစ်နှစ်လောက် တပည့်လာခံဦး။ အဲဒါ သိရုံနဲ့ တင် မရသေးဘူးကွ။ အဲဒီစနစ်ကို ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တဲ့ ဆေးဝါးလည်း လိုသေးတယ်ကွ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိသမျှ အတော်ဆုံး DNA ပညာရှင်တွေနဲ့ အတော်ဆုံး ဆေးဝါးပညာရှင်တွေ စုပြီး ခုနစ်နှစ်လောက် ခေါင်းချင်းဆိုင်လိုက်ကြဦး။ ငါက အဲဒါတွေနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တဲ့ ခန္ဓာဗေဒဆရာဝန်ကြီးကွ။ မင်းစာတမ်းတင်လည်း ဘယ်သူက ယုံကြည်မှာ လဲ။ မင်းကိုပဲ အရူးထင်ကြမှာ ပေါ့ကွ။ ဟား..ဟား..ဟား..ဟား..” ဟု ရေးသား၍ အီးမေးလ် ပတ်စ်ဝေါ့ဒ်တစ်ခု ရိုက်သွင်းကာ ဒေါက်တာအိတ်ကပ်စ်ထံသို့ ပို့ လိုက်လေသည် ။“မင်း..အဲဒီ အီးမေးလ် လိပ်စာရှင်ကို စုံစမ်းဖို့ လည်း မစဉ်းစားနဲ့ ။ ငါ့မှာ လျှို့ဝှက် အီးမေးလ်လိပ်စာ ရာနဲ့ ချီပြီး ရှိတယ် အရူးရဲ့ ။ ဟား..ဟား..ဟား..ဟား..ငါ့ကို ဆေးဝါးဗေဒနဲ့ ရောဂါဗေဒမှာ ပါ ပါရဂူမြောက် သိပ်ကျွမ်းကျင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိဘူးကွ။ ဟား ဟား..ဟား..ဟား..”

ဦးကျော်ဇောသည် ခွက်ထဲမှ ဝီစကီလက်ကျန်ကို မော့သောက်ချလိုက်ပြီး နောက်တစ်ခွက် ထပ်ငုံ့လိုက်ရင်း ပါးစပ်မှ “ဝက်မသားတွေ က လေကချေကောင်တွေ ငါ့ကို သက်သက်နှောင့်ယှက်နေကြတယ်” ဟု ပြောဆိုရေရွတ်နေလေသည် ။ ဒေါ်မြနှင်းဆီ၏ ဆေးမှတ်တမ်းနှင့် ခြင်

ဆီဆဲလ်များကို ပြန်လည်သိမ်းဆည်းလိုက်ပြီး အရက်ကိုသာ ထိုင်သောက်နေတော့သည်။ ။

“မြလေးရယ် ကိုကိုကိုများ လူသတ်ကောင်တဲ့ ။ မြလေးရဲ့ ဘေးဒုက္ခတွေအားလုံးကို ကယ်တင်ပေးတာ ကိုကိုလေ။ ဟား.ဟား...ဟား...ငါ့ကိုများ လူသတ်ကောင်တဲ့ ။ ငါ့ရဲ့ ဒုက္ခတွေကျတော့ ဘယ်သူက ကယ်တင်ခဲ့သလဲဟင်။ ပြောစမ်းပါဦး။ ပြောကြစမ်းပါဦး။ ရူးနေတဲ့ ဝေဒနာရှင်ကို ပေါင်းသင်းပြုစုနေရတဲ့ ဆယ်နှစ်အတွင်းမှာ ငါဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်ပြီး ပင်ပန်းခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါ့ကိုငါ အသိဆုံးပဲ ခွေးမသားရဲ့ ။ ရူးနေလို့ ဆေးရုံကို ပို့ထားလိုက်မယ်ဆိုတော့လည်း ယေကျုံးပိုင်းလုံးဆိုတာ ဒီလိုမျိုးပဲ။ တကယ်ဖြစ်လာတော့လည်း ဘယ်ဒုက္ခခံနိုင်မလဲလို့ ပြောကြဦးမယ်။ ရူးနေတဲ့ ဆယ်နှစ်ကို ထားပါဦး။ လေပါ ထပ်ဖြတ်သွားတဲ့ ဆယ်နှစ်လုံးလုံး ငါဘယ်လို ဖြတ်သန်းခဲ့ရသလဲ။ မင်းသိရဲ့ လား။ အဲဒီဝေဒနာရှင်မျိုးကို မင်း ပေါင်းကြည့်စမ်း။ ပြုစုကြည့်စမ်း။ ဒီမှာ ဟေ့ကောင် နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်နော်။ မင်း ရူးသွားနိုင်တယ်။ အဲဒီဒုက္ခတွေအားလုံး ငါ့ကို ဘယ်သူ ကိုယ်ချင်းစာပေးနိုင်သလဲ။ အရူးမီးပိုင်းနေတဲ့ ငါ့ကို ဘယ်သူကယ်တင်ခဲ့သလဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်ခဲ့ရတာပဲ မဟုတ်လား။ အဲဒါကိုများ ငါ့ကို လူသတ်ကောင်လေး ဘာလေးနဲ့ ဝက်မသားကောင်”

ဦးကျော်ဇောသည် တစ်ယောက်တည်းပေါက်ကွဲစွာဖြင့် ပြောဆို ရေရွတ်လျက် အရက်ကို တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် မော့သောက်နေလေသည်။ ။

“လောကကြီးမှာ တရားမျှတတာ ဘယ်မှာ ရှိလို့ လဲ။ မြလေးကို ငါ ခိုးပြေးပြီး လက်ထပ်ပေါင်းသင်းတော့ ငါ့ကို ယောက်ျားပိုင်းလုံးတဲ့ ။ ငါသူတို့ ရဲ့ ငွေတွေ ဂုဏ်တွေကို မက်လို့ မြလေးကို ယူခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး မြ

လေးကလည်း ငါ့ကို တကယ်ချစ်လို့ ခိုးရာလိုက်ခဲ့တာ။ ဒါတွေအားလုံး ငါအသိဆုံး၊ မြလေးသာ ငါ့ကို တကယ်မချစ်ခဲ့ရင် သူ့ဘေးမှာ ထိတ်ထိတ်ကြဲတွေ ပိုင်းနေတာပဲ။ ငါတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခြင်းဟာ တကယ်သန့်စင်တယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူကမှ အသိအမှတ် မပြုကြဘူး။ အဲဒီယောက်ျားပိုင်းလုံးဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ နှစ်ပေါင်းများစွာ အနှိမ်ခံရရင်းနဲ့ မြလေးရဲ့ ဘဝကို ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ရတယ်။ ဒါတင် မကသေးဘူး။ ကံကြမ္မာရဲ့ ရက်ရက်စက်စက် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်တာကိုလည်း ငါ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ် ထပ်ပြီး ခံခဲ့ရတယ်။ ဒီဒဏ်တွေဟာ ငါ မြလေးကို ချစ်လွန်းလို့ သာ ခံနိုင်တာပေါ့ သူတောင်းစားကောင်ရဲ့ ။ ဒါနဲ့ များ ငါ့ကို လူသတ်ကောင်တဲ့ ။ လာပြန်ပြီ။ လာပြန်ပြီ။ ဟား ..ဟား...ဟား...ဟား”

(၇)

ဒေါက်တာဦးကျော်ဇောမှာ အိမ်တွင် ဧည့်ခံပွဲမလုပ်။ မည်သည့် ဧည့်ခံပွဲမျှကိုလည်း မသွားတော့သည် မှာ ငါးနှစ်ပင် ရှိခဲ့လေပြီ။ အိမ်သော့များအား ကုလားမလေးနှစ်ယောက်ကို အပ်၍ ခြံသော့ကို မာလီထံတွင် အပ်ထားလေသည် ။ ကုလားမလေးတစ်ယောက်မှာ အသက်လေးဆယ်ခန့်နှင့် အပျိုအရွယ်သမီးတစ်ဦးရှိကာ မုဆိုးမ ဖြစ်နေပေပြီ။ နောက်တစ်ယောက်မှာ ကလေးမရှိသေးဘဲ ကုန်ထမ်းသူတစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သည် ။ လူပျိုကြီးမာလီကုလား အီစွတ်သည် ပင် အသက်ငါးဆယ်ကျော်ခဲ့ပေပြီ။ နှစ်ပေါင်းများစွာ သစ္စာရှိရှိဖြင့် အမှုတော်ထမ်းရွက်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သဖြင့် သူတို့ အားလုံးကို ဦးကျော်ဇော၏ ခြံဝင်းကြီးထဲတွင် နေအိမ်ငယ်များ အသီးသီးဆောက်ပေး၍ နေထိုင်ခွင့် ပေးခဲ့သည် မျာ ငါးနှစ်ပင် ကျော်ခဲ့လေပြီ။ ဦးကျော်ဇောမှာ မာလီတစ်ဦးနှင့်

သန့်ရှင်းရေးတစ်ဦး အလိုလိုထပ်တိုး လာလေသည်။ ။

ဦးကျော်ဇောသည် ဧည့်ခံပွဲများ သို့ မသွားရုံမျှသာ မဟုတ်။ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်အတွင်း အပြင်သို့ တစ်ခါမျှ မထွက်တော့ချေ။ ယုတ်စွအဆုံးခြံထဲသို့ပင် မဆင်းတော့ချေ။ တစ်အိမ်လုံး၏ အမှုကိစ္စ အဝဝကို ထိုငါးယောက်ကိုသာ အပြီးလွှဲအပ်ထားလေသည်။ ။ ဘဏ်မှ ငွေထုတ်ယူခြင်းနှင့် ကြံကြံဖန်ဖန် ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူခြင်း၊ ကြံကြံဖန်ဖန်ကိစ္စများ ခိုင်းစေခြင်းအတွက်မူ အထက်တန်းအထိ ပညာသင်ကြားခဲ့ဖူးသော အပျိုမလေး အမိနာအား ခိုင်းတတ်သည်။ ။ ယခုနောက်ပိုင်းတွင် မူ ဘဏ်ချက် လက်မှတ်ရေးပေးခြင်းကိစ္စပင် လုပ်မနေတော့ဘဲ တစ်လလျှင် ဆယ်သိန်းအထိ ထုတ်ပေးရန် ဘဏ်ကို တစ်ခါတည်း တာဝန်ပေးထား လိုက်လေတော့သည်။ ။ သူတို့ အားလုံးကို ထုတ်ထားသည့် တူညီသော အမိန့်မှာ “မည်သည့် အကြောင်းကိစ္စဖြစ်စေ အပေါ်ထပ်သို့ လုံးဝမတက်ရ” ဟူသည် ပင် ဖြစ်သည်။ ။

ယခင်က အိမ်သို့ လာရောက်လည်ပတ်တတ်သော ဧည့်သည် များ နှင့် တပည့်များကိုပင်လျှင် ယတိပြတ် မလာခိုင်းတော့ဘဲ စမ်းသပ်ခန်းကြီးထဲတွင် ပင် တစ်နေ့တစ်နေ့ ကုန်ဆုံးသွားတတ်သည်။ မ, ငါးနှစ်ပင် ရှိလေပြီ။ ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်မွှေး၊ ပါးမြိုင်းမွှေး၊ နှုတ်ခမ်းမွှေးများကို မရိတ်ဘဲထားသဖြင့် ခြင်္သေ့အိုကြီးလိုလို၊ လူဝံအိုကြီးလိုလို ဖြစ်နေပေသည်။ ။ ထိုငါးနှစ်အတွင်းဝယ် အစာစားရန် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည် မှ အပ ထိုအခန်းထဲတွင် တစ်နေ့ကုန်ခဲ့ပြီး ရေချိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်သန့်စင်ခြင်းများ ပင် ပြုလုပ်ခြင်းမရှိသဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံးသည် နံစော်၍ ပုပ်အဲ့အဲ့အနံ့များ ပင် ထွက်နေလေသည်။ ။ ရံခါညများ တွင် ထိုစမ်းသပ်ခန်းထဲမှ “ဒီအစ်ကိုကြီးရဲ့ မမြနှင်းဆီ” “ပန်းကလေးလို လှနေတာပဲ x x ကြည့်ချင်ပါသည် x x ပ

နံးကလေးလို ညှိုးမှာ ကိုပဲ စိုးရိမ်မိသည် ×× ” ဟူသော သီချင်းစာသား တစ်ပိုင်းတစ်စကို ထပ်ကာ တလဲလဲ ပြန်ဆိုနေသည် ကို ကြားကြရလေ သည် ။

(၈)

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာကျော်ဇောကို ဖမ်းဆီးလိုက်သောနေ့သည် ဦးကျော်ဇော၏ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ်မြောက်မွေးနေ့ ဖြစ်သည် ။ နံနက်ခြောက်နာရီထိုးတွင် အိပ်ရာမှ နိုး၍ ဖမ်းဆီးသွားပြီး အစောင့်အရှောက်များ နှင့် ကတူ သီးသန့်လုံခြုံသေ နေရာတွင် ထိန်းသိမ်းထားရလေသည် ။ ဒေါက်တာကျော်ဇောမှာ အိပ်ချင်မူးတူးဖြင့် ကယောင်ကတမ်းများ ပြောဆိုရင်းဖြင့်ပင် ပါသွားလေသည် ။ ထိုသတင်းသည် နာရီအနည်းငယ်အတွင်း တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွား၍ အားလုံးတုန်လှုပ်ချောက်ချားသွားရလေသည် ။ ဤသို့သော် ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ မည်သည့် ပြစ်မှုကြောင့် အဖမ်းခံရသည် ကို လူတိုင်းသိရှိလိုကြသည် ။

သုံးလခန့်အကြာတွင် ဒေါက်တာကျော်ဇောကို ရုံးတင်စစ်ဆေးလေသည် ။ ကြီးမားရှုပ်ထွေးဆန်းကြယ်လှသော အမှုဖြစ်သဖြင့် အထူးခုံရုံးဖွဲ့ကာ စစ်ဆေးရလေသည် ။ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြနှင်းဆီအား သတ်မှု၊ ကမ္ဘာကျော် တက္ကသိုလ်ကြီးများ ၏ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခန်းများမှ ကွန်ပျူတာအတွင်း သိမ်းဆည်းထားသည့် အချက်အလက်များအား အင်တာနက်မှ တစ်ဆင့် ဖောက်ထွင်းခိုးယူမှု၊ ဥပဒေမဲ့ တစ်ရှူးသန္ဓေသားမွေးဖွားမှု၊ ဥပဒေမဲ့ အန္တရာယ်ကြီးသော ဆေးဝါးများ ထုတ်လုပ်မှု၊ တရားမဝင်နိုင်ငံခြားငွေများ ကိုင်ဆောင်မှု၊ တရားမဝင်ဆေးဝါးများအား

ပြည်ပနိုင်ငံသို့ ခိုးထုတ်ရောင်းချမှု၊ တရားမဝင်ဆေးဝါးများအား ပြည်ပ
နိုင်ငံသို့ ခိုးထုတ်ရောင်းချမှု၊ တရားမဝင် နည်းပညာ လွှဲပြောင်းရောင်းချ
မှု၊ အခွန်ရှောင်တိမ်းမှု အစရှိသော အမှုပေါင်း ဆယ့်နှစ်မှုဖြင့် ရုံးတင်တ
ရားစွဲဆိုလေသည်။ ။

အစိုးရရှေ့နေကြီးမှ ရှာဖွေသိမ်းဆည်းရရှိသော သက်သေခံ အထော
က်အထားများ ၊ မှုခင်းဆိုင်ရာ ဆရာဝန်ကြီးများ ၏ မှတ်ချက်များ ၊ ဆေး
ဝါးဗေဒပညာရှင်၊ ရောဂါဗေဒပညာရှင်၊ ခန္ဓာဗေဒ ပညာရှင်ကြီးများ ၏
မှတ်ချက်များ ၊ ဌာနဆိုင်ရာများ ၏ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်များ ၊
ခြံစောင့်များ နှင့် အိမ်အကူမိန်းကလေးများ ၏
သက်သေထွက်ဆိုချက်များ ၊ ကွန်ပျူတာပညာရှင်များ ၏ စစ်ဆေးတွေ့
ရှိချက်များ အားလုံးကို ဆက်စပ်၍ စနစ်တကျ အသေးစိတ် တင်ပြစွဲဆို
သွားသည်။ ။

“တရားသူကြီးမင်းခင်ဗျား ဒေါ်မြနှင်းဆီကို သတ်တဲ့ အမှုမှာ
အရေးကြီးတဲ့ မျက်မြင်သက်သေ တစ်ဦး ရှိနေပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဒီ
မှာ ထိုင်နေတဲ့ သန့်ရှင်းရေးလုပ်သား ဦးမြကြိုင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့
ဆယ့်သုံးနှစ်က နေ့တစ်နေ့မှာ ဒေါက်တာကျော်ဇောဟာ အင်းလျားကန်
ရေပြင်ထဲကို တစ်စုံတစ်ခုလွှင့်ပစ်လိုက်တာကို တိတိကျကျ မြင်တွေ့လို
က်ပါတယ်။ အဲဒီတစ်စုံတစ်ခုဟာ ဘာလဲဆိုတာကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတ
ယ်။ အခုတင်သွင်းခဲ့တဲ့ သက်သေခံပစ္စည်းတွေထဲက ဆေးထိုးပြွန်နဲ့
ဆေးထိုးအပ် တွဲလျက်ရှိနေတဲ့ သက်သေခံပစ္စည်း အမှတ် (၁၃၅) ဟာ
ဦးကျော်ဇော အင်းလျားကန်ထဲ ပစ်ချလိုက်တဲ့ တစ်စုံတစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါတ
ယ်။ ဆေးထိုးပြွန်ကို ခဲပြားကပ်ချည်ပြီး ပစ်ချခဲ့ပေမဲ့ ဆေးထိုးပြွန်ထဲက
အကပ်အကျန်အချို့ဟာ လေလုံနေခဲ့တဲ့ အတွက် မပျက်စီးခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီ
ထဲက ဆေးရည်တွေဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ရှူးဆဲလ်တွေကို

အလိုအလျောက်နဲ့ အလျင်အမြန် ပျက်စီးစေတယ်ဆိုတာကို ဆေးဝါးပညာရှင်တွေရဲ့ စစ်ဆေးတွေ့ရှိချက်များ နဲ့ တင်ပြအပ်ပါတယ်။ ဒေါက်တာကျော်ဇောဟာ အဲဒီခရမ်းရောင်ဆေးရည်တွေကို ဒေါ်မြနှင်းဆီရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ထိုးသွင်း...”

“ဟေ့ကောင်..ရပ်လိုက်စမ်း။ မင်း အခြေအမြစ်မရှိတာတွေကို ပြောမနေနဲ့ ”

အစိုးရရှေ့နေကြီး၏ တင်သွင်းချက်များ မဆုံးခင် ဒေါက်တာ ကျော်ဇောမှာ အော်ဟစ်၍ တားမြစ်လိုက်သည် ။ တရားသူကြီးမှ သတိပေးလိုက်သောအခါ ဒေါက်တာကျော်ဇောမှာ ပြန်လည်ငြိမ် ကျသွားသည် ။ အစိုးရရှေ့နေကြီး၏ စွဲဆိုချက်များမှာ များ ပြားလွန်းလှသည့် အတွက် နှစ်ပိုင်းခွဲကာ ပထမနေ့ကို ရပ်နား လိုက်လေသည် ။ ဒုတိယနေ့တွင် အစိုးရရှေ့နေကြီးမှ စွဲဆိုချက်ဒုတိယပိုင်းကို တင်သွင်းလေသည် ။

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား။ အထက်ပါ အချက်များ အပြင် ဒေါက်တာကျော်ဇောရဲ့ ဓာတ်ခွဲစမ်းသပ်ခန်းထဲကနေ ရပ်ပိုင်းမျှသာ ရှိသေးတဲ့ ကလေးအလောင်း သုံးလောင်းကိုလည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိရပါတယ်။ အဲဒီကလေးအလောင်းတွေကို မပုပ်မသိုးရအောင် ဆေးရည်စိမ်ပြီး ဖိအားပေးထားတဲ့ ဖန်ပေါင်းချောင်ကြီးများ နဲ့ သိမ်းဆည်းထားပါတယ်။ အဲဒီကလေးအလောင်းတွေဟာ အားလုံး အမျိုးသမီးများ ချည်းသာဖြစ်ပြီး တစ်ရှူးဗေဒနည်းပညာ DNA နည်းပညာများ နဲ့ ဖန်ပြန်သန္ဓေသားအဖြစ် မွေးဖွားခဲ့ပြီး လိုအပ်တဲ့ တစ်ရှူးစအားလုံးနဲ့ DNA တွေကို သေဆုံးသွားပြီဖြစ်တဲ့ ဒေါ်မြနှင်းဆီထံကနေ ရယူတည်ဆောက်ထားကြောင်း ဆိုင်ရာပညာရှင်များက တညီတညွတ်တည်း စစ်ဆေးမှတ်ချက်ပြုထားပါတယ်”

“ခွေးမသား ..အဲဒီ နည်းပညာဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်ပညာရှင်မှ မ

တီထွင်နိုင်သေးဘူးဆိုတာပါ ထည့်ပြောလေကွာ”

ဟု ဦးကျော်ဇောမှ ထ၍ အော်ပြော လိုက်လေသည်။ ။ တရားသူကြီးမှ ဦးကျော်ဇောအား တားမြစ်သတိပေးလိုက်ပြီးနောက်..

“တရားသူကြီးမင်းခင်ဗျား..ဖန်ပြန်သန္ဓေသား မွေးဖွားခြင်းနဲ့ မျိုးဗီဇဆိုင်ရာ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မဆယ့်တစ်၊ အပိုဒ်ခွဲ (ခ)မှာ “မည်သူမဆို ကာယကံရှင်၏ သဘောတူညီချက်မပါရှိဘဲ မည်သည့် နည်းဖြင့်မဆို ထိုသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ်ရပ်ကို အသုံးပြု၍ ဖန်ပြန်သန္ဓေသား မွေးဖွားခွင့် မရှိစေရ။ ထို့အပြင် သဘောတူညီသူ ကာယကံရှင်မှာ ကောင်းစွာ ကျန်းမာ၍ ဆင်ခြင်တိုင်းထွာ စဉ်းစားဉာဏ်ရှိသော အရွယ်ရောက်ပြီးသူ လူကောင်းပကတိ ဖြစ်ရမည်” လို့ ပြဋ္ဌာန်းထားပါတယ်။ သေဆုံးခဲ့သူ ဒေါ်မြနှင်းဆီဟာ ဦးကျော်ဇောကို သဘောတူခွင့်ပြုပေးခဲ့တဲ့ သက်သေ အထောက်အထားမရှိတဲ့ အပြင် ဒေါ်မြနှင်းဆီဟာ စိတ်ဝေဒနာရှင်ဘဝနဲ့ လေဖြတ်ပြီး အိပ်ရာပေါ် လဲနေတဲ့ ရောဂါသည် တစ်ဦးပဲ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဟေ့ကောင်..အဲဒါ ငါသိပ်ချစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ မိန်းမကွ။ ငါ့ရဲ့ မြလေးကွ”

ဟု ထ၍ အော်ပြောပြန်သည်။ ။ ထိုအခါတွင် တရားသူကြီးမှ ဦးကျော်ဇောအား မှန်အလုံပိတ် ကာရံထားသော မှန်ခန်းတွင်းသို့ ထည့်သွင်းစေရန် အမိန့်ချမှတ် လိုက်လေသည်။ ။ ထိုမှန်ခန်းအတွင်းမှ တရားခွင်တစ်ခုလုံးကို မြင်နေရပြီး ပြောဆိုနေသံများအားလုံးကို ပကတိအတိုင်း ကြားနေရမည်ဖြစ်ကာ ဦးကျော်ဇော၏ အော်ဟစ် ပြောဆိုသံများကိုမူ ပြင်ပမှ မည်သူမျှ မကြားနိုင်တော့ချေ။

နှစ်ဖက်သော ရှေ့နေကြီးများ နှင့် နှစ်ဖက်သော သက်သေတို့ ၏ လျှောက်လဲချက်များ နှင့် တကွ ပြန်လှန်စစ်ဆေးခြင်းများကို ပြုလုပ်လာ ရာ ခြောက်လမျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပေပြီ။

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား။ တစ်ဖက် ရှေ့နေကြီးရဲ့ ငြင်းဆိုချက်များ ဟာ တကယ်တမ်းကျတော့ သိပ်မခိုင်မာလှပါဘူး။ သန့်ရှင်းရေးလုပ် သား ဦးမြကြိုင်ဟာ သာမန်သန့်ရှင်းရေး သမားတစ်ဦး မဟုတ်ပါဘူး။ အင်းလျားကန်တွင်းနဲ့ ကန်ပတ်လည်တွေမှာ တာဝန်ချထားတဲ့ သန့်ရှင်း ရေးလုပ်သား ၁၁၂ ဦးစလုံးဟာ ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေများကို စုံစမ်း ထောက်လှမ်း သတင်းပေးပို့ခြင်းအလုပ်ကို နေ့စဉ်ပြုလုပ်ဖို့ ပူးတွဲတာဝန်ပေးအပ်ထားခြင်းခံရတဲ့ သူများ ချည်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒီဆေးထိုးပြန်ဟာ အခြာသူတစ်ဦးဦး ပစ်ချသွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ဆိုတာဟာ ရရှိထားတဲ့ သက်သေအထောက်အထားများကို မျက်ကွယ်ပြုပြီး ငြင်းဆိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်”

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား။ ဦးကျော်ဇောရဲ့ အိမ် ကြမ်းပြင်မှာ ကျပြီး ခြောက်သွေ့နေတဲ့ ဆေးစက်နေရာလေးကို ဧည့်ခံပွဲတစ်ခုတုန်းက ရောက်သွားတဲ့ ရဲမှူးကြီးခင်မောင်မောင်က ဖောင်တိန်နစ်ကို အသုံးပြုပြီး ခြစ်ယူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ဆေးစက်နေရာလေးကို ပုရွက်ဆိတ်ကလေးများ လာရောက်နမ်းရှုပ်ကြည့်ကြပြီး စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်း တွန့်လိမ်သေဆုံးသွားတာကို တွေ့ရှိသွားတဲ့ ရဲမှူးကြီးခင်မောင်မောင်ဟာ စိတ်ဝင်စားသွားပြီး ရသမျှလေးကို ခြစ်ယူခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုင်ရာပညာရှင်များက စစ်ဆေးပြီးတဲ့ နောက်မှာ အင်းလျားကန်ထဲက ရရှိခဲ့တဲ့ ဆေးထိုးပြန်ထဲက ဆေးရည်တွေနဲ့ တစ်ပုံစံတည်း တူညီနေကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါတယ်”

“တရားသူကြီးမင်း ခင်ဗျား။ အဲဒီ ဆေးရည်အမျိုးအစားဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ မတီထွင်နိုင်သေးကြောင်း ပညာရှင်များ ရဲ့ မှတ်ချက်မှာ ဖော်ပြထားပါတယ် နောက်တစ်ခါ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ မီရှီဂန်ပြည်နယ်မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ လူသတ်မှုတစ်ခုမှာ လည်း အဲဒီ အမျိုးအမည်မသိ ဆေးရည်ကို အသုံးပြုခဲ့ကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ် ဆေးရည်ထဲမှာ ပါဝင်နေတဲ့ ဩဇာပေါင်းတွေနဲ့ ပါဝင်မှုအမျိုးအစားတွေကို မီရှီဂန်ရဲတပ်ဖွဲ့က အင်တာနက်ဝက်ပိုက်မှာ ဖော်ပြပြီး သိရှိသူများ ဖော်ထုတ်ပေးဖို့ ရှာဖွေခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီဆေးရည်နဲ့ အခု ဦးကျော်ဇောဆီက ဆေးရည်ဟာ အတိအကျ တူညီနေကြောင်း စစ်ဆေးတွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်”

“တရားသူကြီးမင်းခင်ဗျား။ သတင်းကွင်းဆက်များကို လိုက်လံဖော်ထုတ်ရင်းနဲ့ ပဲ အမေရိကန်နိုင်ငံသား ပရော်ဖက်ဆာ ကောင့်ဒေးဗစ် ဆိုသူဟာ ဒေါက်တာကျော်ဇောထံကနေ အဲဒီ ဆေးရည်တွေကို ဝယ်ယူသွားခဲ့ပြီးမှ လူသတ်သမားလက်ထဲကို ရောက်ရှိသွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ လူသတ်သမားဟာ ပရော်ဖက်ဆာ ကောင့်ဒေးဗစ်ရဲ့ တက္ကသိုလ်က ဓာတ်ခွဲခန်းသန့်ရှင်းရေးသမားနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး အဲဒီ ဆေးရည်ကို ရရှိခဲ့ကြောင်း၊ မီရှီဂန်ရဲတပ်ဖွဲ့ရဲ့ မှတ်တမ်းမှာ ဖော်ပြထားပါတယ်။ ဒေါက်တာကျော်ဇောထံကနေ ဝယ်ယူခဲ့တဲ့ ဆေးရည်ဖြစ်ကြောင်း အဲဒီအချိန်က မီရှီဂန်ရဲတပ်ဖွဲ့က မသိရှိခဲ့ပါဘူး။ ဒေါက်တာကောင့်ဒေးဗစ် တီထွင်ထားတဲ့ ဆေးရည်လို့ ပဲ သတ်မှတ်ခဲ့ပါတယ်။ အမှုဖြစ်ပွားချိန်မှာ ဒေါက်တာ ကောင့်ဒေးဗစ်က ကွယ်လွန်သွားပြီးဖြစ်လို့ မေးလို့ မရတော့ပါဘူး”

“ဒေါ်မြနင်းဆီကို သတ်ပစ်ပြီး ခုနှစ်နှစ်အကြာ ဒေါက်တာကျော်ဇောရဲ့ အသက်ခြောက်ဆယ် ပြည့်မွေးနေ့မှာ စိတ်ပညာရှင်များ နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး စမ်းသပ်ထားတဲ့ အီးမေးလ်တစ်စောင်ကို ရဲတပ်ဖွဲ့က ဒေါက်တာကျော်ဇောဆီကို ပေးပို့ခဲ့ပါတယ်။ ဒေါက်တာကျော်ဇောဟာ ဒေါ

သထွက်ပြီး လျှို့ဝှက်အီးမေးလ်တစ်ခုနဲ့ ဒေါက်တာအိတ်ကစ် (X) ဆီကို ပြန်ပို့ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ လျှို့ဝှက်အီးမေးလ် လိပ်စာပိုင်ရှင်ဟာ ဒေါက်တာ ကျော်ဇောဖြစ်ကြောင်း ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒေါက်တာကျော်ဇောရဲ့ အီးမေးလ်ထဲမှာ ဆဲလ်တွေကို အမြန်ဆုံးသေသွားစေနိုင်တဲ့ DNA စနစ် ပြုပြင်တည်ဆောက်ပုံအကြောင်းနဲ့ စနစ်ကို ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တဲ့ ဆေးဝါးတစ်မျိုးအကြောင်းကို သဲလွန်စရာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီနောက်ပိုင်း ဒေါက်တာကျော်ဇောရဲ့ အိမ်မှာ အသံဖမ်းကိရိယာတစ်ခု လျှို့ဝှက်တပ် ဆင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။”

အမှုစစ်ဆေးခြင်း စုစုပေါင်း ကိုးလကြာမြင့်ပြီးနောက်တွင် တရားသူကြီးက အပြီးသတ်စီရင်ချက် ချမှတ်လေသည် ။ စီရင်ချက်ဖတ်ကြားသည် ပင်လျှင် တစ်နာရီကျော်ကြာမြင့်ခဲ့သည် ။

အထက်ပါ အချက်များ အရ တရားခံဦးကျော်ဇောတွင် ပြစ်မှုများ ထင်ရှားကြောင်း ပေါ်လွင်ပေသည် ။ သို့သော် စိတ်ပညာဆိုင်ရာ ပညာရှင်များ ၏ စစ်ဆေးချက်များ အရ ဒေါက်တာကျော်ဇောသည် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်မြနှင်းဆီအား ဆေးထိုးသတ်ဖြတ်မှုမပြုလုပ်မီကပင် မူမှန်စိန် မဟုတ်တော့ဘဲ စိတ်အခြေအနေယိမ်းယိုင်နေခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ။

“ထို့အပြင် တရားလိုပြသက်သေများ ၏ ထွက်ဆိုချက်များ ဖြစ်သော ဦးကျော်ဇော၏ သီချင်းဆိုသံများ ၊ အဖြူရောင်အရိပ်ကြီးဟူသော စကားများ ၊ ဘယ်သူလဲကွ ဟူသော စကားများ ၊ မြလေးရယ် ကိုယ့်ဆီကို ရောက်အောင်လာခဲ့ပါ ဟူသော စကားများ ၊ တစ်ဦးတည်း ပြောဆို ရေရွတ်နေသံများ ၊ ပစ္စည်းများ ရိုက်ခွဲခြင်းများ စသည် တို့ ကို ပြုလုပ်သော ကာလအပိုင်းအခြားသည် စိတ်ပညာရှင်များ ၏ ဦးကျော်ဇောကို စမ်းသပ်မှုများ အရ ပထမဆုံးသော ဖန်ပြန်သန္ဓေသား သေဆုံးသွားရသည့် အချိန်

ကာလအပိုင်းအခြားနှင့် နီးစပ်စွာ တူညီနေပြီး ထိုအချိန်မှ စကာ အပြင်း အထန်ရူးသွပ်စိတ်မန့်မှု ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းတို့ မှာ လည်း ခိုင်လုံလှပေသည်။ ။ အမိန့်...”

“ဒေါက်တာကျော်ဇော ကျူးလွန်ခဲ့သော ပြစ်မှုအားလုံးအရ ထိုက်တန်သော ပြစ်ဒဏ်သည် ထောင်ဒဏ်နှစ်လေးဆယ် ဖြစ်သော်လည်း လူသားအားလုံးအတွက် စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်ခြင်းနှင့် စိတ်မန့်ရူးသွပ်၍ သာ ပြစ်မှုကျူးလွန်ကြောင်း ထင်ရှားတွေ့ရှိ၍ ထောင်ဒဏ်ဆယ်နှစ် ချမှတ်လိုက်သည်။ ။ စိတ်မန့် ရူးသွပ်သည့် ဝေဒနာကို စိတ်ကျန်းမာရေးဆေးရုံကြီးတွင် ကုသရမည်။ ပျောက်ကင်းပြီးနောက်ပိုင်း ထောင်ဒဏ်ကျန်ရှိနေပါက ထိုထောင်ဒဏ်ကို ဆက်လက် ခံစားရမည်။ ထောင်ဒဏ်ကုန်ဆုံးသည့် နောက်ပိုင်း ရောဂါ ပျောက်ကင်းပါက တရားရှင်လွှတ်စေရမည်။ တရားမဝင် ငွေကြေးများ နှင့် ဓာတ်ခွဲခန်းသုံးပစ္စည်းများ အားလုံး နိုင်ငံတော်ပိုင်အဖြစ် သိမ်းယူစေရမည်...”

(၁၀)

လက်ရင်းတပည့်ကြီးများမှ ငှားရမ်းပေးထားသော နိုင်ငံတကာ ရှေ့နေကြီးများ ဖြင့်သာ အမှုကို ကာကွယ်ပြောဆိုနေရသော ဒေါက်တာကျော်ဇောမှာ မှန်လုံခန်းအတွင်းမှ နားထောင်ရင်း ဒေါသများ ပေါက်ကွဲလျက် ရှိနေသည်

“ငါ့ကိုများ အရူးတဲ့ ။ ဟား..ဟား...ဟား..ဟား.. ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာကွာ။ လောကကြီးက စွပ်စွဲမှုတွေ များ လှချည်လား။ ယောက်ျားပိုင်းလုံးတဲ့ ။ လူသတ်သမားတဲ့ ။ အရူးတဲ့ ။ ဟေ့..ငါမရူးဘူးကွ။ မရူးဘူး။ အရူးက ဒီအလုပ်တွေကို လုပ်နိုင်မတဲ့ လား။ ဟား..ဟား..ဟား..ဟား..

တစ်ကမ္ဘာလုံး အကျိုးအတွက် လုပ်နေတဲ့ ကောင်ကွ။ မင်းတို့ ပြောနေတာတွေ တစ်ခုမှ မမှန်ဘူးကွ။ ငါက ငါ့ဟာငါ မြလေးအသစ်တစ်ယောက် ဖန်ဆင်းနေတာကွ။ ဒီအလုပ်ကို မိုးပေါ်က သိကြားမင်းတောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ကို ဘာမှတ်နေသလဲ။ ရောဂါဗေဒပညာရှင်၊ ဆေးဝါးဗေဒပညာရှင်၊ ခန္ဓာဗေဒပညာရှင်ကွ။ ကမ္ဘာမှာ ငါတစ်ယောက်ပဲ ရှိတယ်။ ဟား..ဟား..ဟား”

“ဟိုကောင်ကြီး မင်းသတိထား။ မင်းမှာ နှလုံးရောဂါ ရှိနေပြီ။ ဟိုကောင်လည်း မကြာခင် လေဖြတ်တော့မယ်။ မြန်မြန်ကု။ ဟိုကောင်မင်းမှာ ကျောက်ကပ်ဝေဒနာ ရှိနေပြီ။ ဆရာဝန်နဲ့ သွားပြ။ မင်းတို့ တွေကို ကြည့်ရတာ အကုန်လုံး ရောဂါတွေနဲ့ ချည်းပါလား။ ဟား..ဟား..ဟား...ငါက ရောဂါဗေဒ ဆရာဝန်ကြီးနော်။ ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သိတယ် ။ ဟား..ဟား..ဟား..ဒီမှာ မင်းတို့ မြနှင်းဆီကို မထိနဲ့ ။ ထိရင် မီးပွင့်သွားမယ်။ ငါ့ရဲ့ မြလေး မြလေးရယ် ကိုကိုဆီကို လာခဲ့ပါလား။ မြလေး..မြလေးကို ကိုကို အသစ်လုပ်ယူမယ်”

“ဟား..ဟား..ဟား..ရယ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။ ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ။ ငါ့ကိုများ အရူးတဲ့ ။ ပိုင်းလုံးတဲ့ ။ လူသတ်သမားတဲ့ ။ လောကကြီးရဲ့ တရားမျှတမှုက ဘယ်မှာ လဲ။ ဒါပဲလား။ ဒါ အကုန်ပဲလား။ ငါ့ကိုမှ ကွက်ပြီး ဘာလို့ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းနေရတာလဲ။ ငါက ရန်သူလား။ ငါက ကမ္ဘာလောကကြီးအတွက် အမြဲတမ်း အလုပ်လုပ်ပေးနေတဲ့ ကောင် ငါ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး ပေးဆပ်ထားရတာကွ။ မင်းတို့ အဲဒီလို လွယ်လွယ်တွေ မပြောကြနဲ့ ”

ဒေါက်တာကျော်ဇောကို မှန်လုံခန်းအတွင်းမှ ထုတ်ယူလိုက်ပြီး အပြင်သို့ ရောက်သောအခါတွင် လည်း အော်ဟစ်၍ ပြောဆိုနေသေးသည် ။

“ဟေ့..မင်းတို့ က စာအုပ်တွေဖတ်ပြီး လျှောက်ပြောနေတဲ့ ကောင်
တွေ ငါက လက်တွေ့သမားကွ။ ကိုယ်တွေ့သမားကွ။ အဲဒါ မင်းတို့ သိ
သလား။ ဟား..ဟား..ဟား...ဒီမှာ ကြည့်စမ်း။ ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်
တာကျော်ဇော ပြန်လာမယ်။ မင်းတို့ မှတ်ထား။ ငါ မြလေးနဲ့ အတူ ပြန်
လာမယ်။ ငါတို့ ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုတွေကို ဘယ်သူကမှ မတားဆီးနိုင်ဘူး။ အဲ
ဒါ မင်းတို့ မြမြမှတ်ထား။ ဟား ..ဟား..ဟား..”

(၁၁)

နောက်ငါးနှစ်အကြာတွင် ကမ္ဘာကျော် ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာ
ကျော်ဇောတစ်ယောက် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း မည်သူမျှ မသိရှိ
လိုက်ကြတော့ပေ။

မအိ

*